

SPORTUL POPULAR

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2858

Simbătă 28 Iulie 1956

8 pagini 25 bani

Spartachiada de vară a tineretului în pragul etapei regionale

Inceputul lunii aprilie a marcat un eveniment important în viața sportivă a patriei noastre: s-a dat startul în primele întreceri din cadrul Spartachiadei de vară a tineretului, competiție de mase de o uriașă amploare! Și trebuie subliniat faptul că această competiție a cunoscut încă din primele zile participarea entuziastă a sutelor de mii de tineri, de pe întreg cuprinsul țării. Fie că era vorba de tineri din fabrici, din mediul sătesc, din școli sau unități militare, elanul și însuflețirea cu care aceștia s-au avîntat în întreceri a depășit toate așteptările. Cei peste 170.000 de participanți înregistrați în regiunea Hunedoara, aproape 200.000 în regiunea Baia Mare, ca și cei 196.000 de tineri prezenți în întreceri în regiunea Bacău, iată câteva cifre care confirmă, fără putință de tăgădă, dragostea cu care tineretul a îmbrățișat această mare întrecere sportivă.

Pînă la această dată s-au desfășurat etapele I-a și a II-a, pe colective și comune, respectiv pe localități și centre de comune. În momentul de față — urmărind cronologic programul competiției — ne aflăm la sfîrșitul celei de a III-a etape, etapa pe raion care se încheie miine și în pragul etapei regionale.

Entuziasmul manifestat de tinerii participanți este reflectat și prin faptul că în multe reședințe raionale această fază s-a încheiat înaintea termenului calendaristic limită, campionii raionali fiind deja cunoscuți. Este o latură pozitivă această acțiune a organizatorilor întrecerilor, care au creat un decalaj între faze, dînd posibilitate participanților calificați în etapa următoare să-și desăvîrșească pregătirea și să obțină astfel performanțe dintre cele mai bune. Sînt numeroase exemple care ilustrează acest fapt. Din noianul lor desprindem numai câteva: raioanele Alba Iulia, Petroșani, Ilia, Hațeg, Seber etc. Fără îndoială însă că, comitetele raionale C.F.S. care, din diferite motive, n-au putut organiza pînă acum întrecerile fazei a III-a o pot face cu succes și miine. Avînd experiența competițiilor de mase desfășurate în anii precedenți și trăgînd prețioase învățăminte din analiza concursurilor de pînă acum, organizatorii pot asigura un succes desăvîrșit întrecerilor.

Un sprijin efectiv în mobilizarea tineretului vor trebui să-l dea organizațiile U.T.M. care, printr-o vie popularizare a competițiilor, pot să aducă un aport substanțial în organizarea și desfășurarea fazelor următoare.

100 de sportivi germani vor pleca la Melbourne

Obiectivul principal al sportivilor din întreaga lume, ca și al celor germani, este în acest an participarea la Jocurile Olimpice de la Melbourne. Lunga călătorie către acest oraș din Australia pune selecționarilor din toate țările probleme dificile, deoarece trebuie aduse la același numitor mîndria sportivă cu greutățile financiare.

Ciș privește pe sportivii germani, însă, nu această problemă s-a dovedit a fi cea mai grea de rezolvat. Mai dificilă s-a arătat a fi forma-

rea unei echipe naționale, reprezentînd amîndouă statele germane, așa cum s-a hotărît în ședința de la Paris, Comitetului Internațional Olimpic. După cum se știe, a fost înregistrat acolo un important succes al sportivilor din Republica Democrată Germană, care au obținut recunoașterea din partea forului olimpic suprem, pînă astfel pentru prima oară să ia parte la J. O. împreună cu sportivii din Republica Federală Germană.

Dar în calea constituirii unei reprezentative germane unile s-au ivit o serie de greutăți. Cea mai mare este aceea că anumite cercuri legate de cancelarul Adenauer au căutat prin orice mijloace să împiedice participarea îndreptățită la J. O. a sportivilor din R.D. Germană. Înaintea și chiar după tratativele dintre comitetele olimpice internaționale ale R.D. Germane și R.F. Germane unele ziare din Germania Occidentală au căutat să „pună befe-n roate” acestei acțiuni de progres, ca și a aceleia a înțelegerii dintre sportivii germani. Ele caută să mai semeze discordia chiar cînd la Jocurile Olimpice de la Cortina fusese prezentată o echipă germană unită. Astfel, un anumit Kohlberger scria în ziarul „Abendpost” din Frankfurt, că între cei doi președinți ai Comitetelor Naționale Olimpice germane, domnii Schöbel și Von Halt au existat neînțelegeri în privința desemnării purtătorului de standard al delegației. Această afirmație mincinoasă a trebuit să fie retrătată de către Kohlberger într-o conferință de presă, chiar la cererea lui Von Halt. Și dacă tratativele care au avut loc în martie la München în legătură cu participarea comună la Melbourne, au fost înconjunate de succes, aceasta este meritul ambelor conducători ale Comitetelor Naționale Olimpice germane, deoarece chiar înaintea tratativelor mai existau acțiuni de cullise ostile ale cercurilor guvernamentale de la Bonn. Acestea aveau ca țintă întreruperea legăturilor sportive cu Republica Democrată Germană. Dar un asemenea pas nu a putut fi niciodată făcut.

Dimpotrivă, tratativele de la München au dus la un punct de vedere comun în problema olimpică și forurile de specialitate au primit ca sarcină să fixeze în cursul lunii iulie numărul de sportivi care trebuie luați în considerație pentru Melbourne. Ca cifră limită pentru delegația germană unită la J. O. a fost stabilită cea de 100 persoane. Această delegație va fi aleasă din reprezentanții ai ambelor state, conform principiului valoric și avînd în vedere șansele de a cuceri medalii olimpice.

Reprezentanții federațiilor din ambele state, în acele discipline sportive care intră în discuție pentru Olimpiadă, au ajuns la o înțelegere deplină asupra modului de formare al echipei. În atletism ea și la înot, reprezentanții germani vor fi desemnați în septembrie, conform performanțelor arătate în această oară. Totuși la înot, deoarece este dificil de făcut deosebiri precise din cauza valorilor egale ale performanțelor, vor avea loc întreceri de trial în octombrie.

La ciclism, primele concursuri de selecționare au și avut loc. Pe șoseaua de la Fröndenberg în Germania Occidentală, primul s-a clasat G. A. Schur, maestru emerit al sportului, împreună cu alți cinci reprezentanți ai R.D. Germane. În probele de velodrom, cu excepția cursei de tandem, de asemenea s-au înregistrat numai victorii ale cicliștilor din R.D. Germană.

La canotaj, o indicație asupra participanților la Olimpiadă va fi dată de campionatele comune ale Germaniei, după care canotorii fruntași vor trebui să-și dea examenul de maturitate la campionatele

(continuare în pag. a 7-a)

Gizela Köhler — atletă din R. D. Germană — este cunoscută pentru rezultatele sale în lumea întreagă. Excelentă sprinteră, Köhler este una din candidatele la medalii olimpice.

Romancierul australian Frank J. Hardy vrea să scrie despre sportivii români

De vorbă cu autorul romanului „Putere fără glorie”

de onoare de a organiza Olimpiada. De mulți ani, sportul este îndrăgii de australieni, a devenit chiar pentru ei o adevărată „religie”!

Și așa am intrat direct în subiect, nu fără a fi aflat mai întîi că scriitorul australian, în drumul său spre România, a făcut un popas de câteva zile în R. Cehoslovacă unde a fost spectator la Festivalul filmului de la Karlovy Vary. Am adăuga, un spectator foarte interesat, deoarece unul din filmele prezentate acolo „Three in one” (O suită de trei scurte me-

traje), avea pe Frank J. Hardy ca autor de scenariu.

— Care sînt sporturile cele mai răspîndite în Australia? — a fost întrebarea noastră următoare:

— În primul rînd, se joacă mult fotbal australian, un sport asemănător cu rugbiul dar care are reguli speciale. Apoi, oriketul... Sporturi care vi se par dos. exotice, dar să nu uitați că eu vin de la antipodi. Aceste sporturi de la noi sînt practicate și în rîndurile muncitorilor. În fiecare simbătă după-amiază poți vedea pe străzile din Melbourne zeci de mii de oameni care iau drumul stadiouanelor și terenurilor de sport. Tenisul despre care se spune în străinătate că este „sportul nr. 1” al Australiei, a fost pînă nu de mult practicat numai de clasele mijlocii, dar acum capătă o răspîndire mai largă. Apoi, foarte răspîndite sînt cursele de cai...

Aci, scriitorul s-a oprit pentru o clipă și a zîmbit din nou, Am

zîmbit și noi, la același gînd: „PUTERE FĂRĂ GLORIE” cartea care l-a făcut celebru pe F. J. Hardy își deapănă acțiunea în bună parte în „lumea turfului”. „Și aci, am ajuns la subiectul următor de discuție:

— John West, personajul principal al cărții dvs, este luat din realitate?

(Ne gîndeam la acel capitalist tipic, a cărui sursă principală de cîștiguri erau pariurile la cursele de cal și alte asemenea „întreprinderi” sportive).

— Răspunsul stă în actul de acuzare al procesului ce mi-a fost intentat după publicarea cărții. Anume, eroul meu semăna aiudoma cu John Wren, un multimilionar australian care se recunoscuse în portretul ce i-l făcusem... Dar, — adăugă glumind F. J. Hardy, — probabil că între membrii Curții cu Juri se aflau mai mulți iubitori de sport fiindcă verdictul a fost: „Nevinovat!” Da, materialele care formează fondul cărții mele sînt rupte din realitatea tristă. În regim capitalist, sportul poate deveni o afacere, uneori una necinstită. Aceasta este o față a problemei. O altă, se referă la faptul că mulți sportivi de valoare nu au mijloacele materiale pentru a se dedica sportului și sînt nevoiți să îmbrățișeze profesionalismul. Olimpiada pierde astfel pe cei mai buni dintre competitori. Mă gîndesc că boxerul nostru Jimmy Carruthers ar bate numai cu o singură mînă pe toți cei care se pregătesc să ne reprezinte țara la Olimpiadă. Dar Carruthers este azi profesionist...

Aci, discuția noastră a luat imediat direcția Melbourne.

— Am vizitat construcțiile care s-au făcut pentru Olimpiadă — a continuat F. J. Hardy — și pot să vă asigur că ele sînt de prima mîndă. Stadionul central, deși a suferit multe reamenajări, prezintă o arhitectură unitară care incîntă ochiul. Foarte frumos este apoi bazinul de înot, iar satul olimpic imbină pitorescul cu utilul. Este de prisos poate să vă spun că

Olimpiada a făcut să crească și mai mult interesul pentru sport în Australia. Pînă de curînd, atletismul era la noi un sport minor și un alergător mare cum este Dave Stephens n-a putut obține de la forurile conducătoare banii necesari pentru a se deplasa la Olimpiada de la Helsinki. Astăzi, situația este schimbată. La atletism avem o serie de pretendenți serioși la medalii olimpice și dintre ei cel mai popular este John Landy, pentru care orice australian poate „pune mîna în joc” că va urca pe podiumul învingătorilor. Dar, vorbind despre atleții cu șanse la Olimpiadă mi se pare că și dvs. aveți o candidatură aurizată în sîrtoarea în înălțime Iolanda Balas...

Pentru câteva minute am devenit eu cel întrebă, fiindcă scriitorul australian manifesta o deosebită curiozitate pentru recordmana noastră mondială ca și pentru toți ceilalți atleți fruntași romîni. Și cu acest prilej, Frank J. Hardy și-a fixat subiectul unuiuia dintre articolele pe care le va scrie despre România: „Sportivii romîni capabili să cîștige medalii olimpice”.

— Țin să transmit prin ziarul dvs. un mesaj adresat sportivilor romîni care vor concura la Melbourne: „Noi australienii îndrăgim mult sportul. Firește, cîstîm pe învingător, dar tot atît de mult admirăm pe cel învinși care știu să piardă cu curaj și cu cuget serin”.

Înainte de a ne despărți, Frank J. Hardy ne-a mărturisit că interesul pentru Olimpiadă a reușit să transforme multe mentalități în opinia publică australiană. Își face loc tot mai mult, un spirit de prietenie și de respect pentru țările din răsăritul Europei, pe care presa de dreapta nu obosea să le denigreze. Și desigur, Jocurile Olimpice vor întări acest suflu nou în credințele oamenilor din Australia.

RADU VOIA

Ieri dimineață, cînd m-am găsit în fața scriitorului australian Frank J. Hardy, sosit în ajun în capitala țării noastre, fără să vreau mi-a venit în minte gîndul că acest om de litere va fi poate decepționat aflînd că primul ziarist care-i solicită un interviu mai cuprinzător era un reporter sportiv... Totuși, n-am ezitat să formulez prima întrebare chiar pe această temă. Și răspunsul a avut darul să-mi risipească toate temerile:

— Eu însumi sînt un pasionat iubitor de sport! — mi-a răspuns zîbind Frank J. Hardy —. Mai mult chiar, în țara dvs, am intenția să-mi fac debutul de gazetar sportiv... adică, printre subiectele articolelor mele despre România, pe care vreau să le trimit de aci în țara mea, fîn neapărat să figureze și sportul. Aceasta deoarece compatrioții mei se interesează foarte mult de sport și nu numai de cînd Australia a primit sarcina

Concursul nostru de corespondențe

Un început promițător

Sînt peste două luni de cînd poștașul nostru nu mai prididește să tot aducă vrafuri de corespondențe, sosite din toate colțurile țării. Concursul nostru „pentru cea mai bună corespondență” a dat de lucru — după cum se vede — nu numai secției noastre de scrisori ci și multor oficii poștale.

Răsfoind sulele de scrisori, încercăm un sentiment de deosebită satisfacție. Iată, acum, ne-au sosit alte vești îmbucurătoare: în Bacău se amenajează o nouă bază sportivă, în urma unei laudabile inițiative locale. Din regiunea Cluj ni se semnalează avîntul cu care tineretul — și alături de el, și unii mai vîrstnici — au pornit să-și treacă noile norme G.M.A. De undeva, dintr-o comună îndepărtată ne sosește o veste mare: locuitorii comunei au hotărît ca, prin auto-impunere, să păsească la înlăpăturarea unui teren complex de sport. Din păcate, printre corespondențe se află și unele care ne aduc știri nu tocmai plăcute: în cadrul întreprinderii Rafinăria Nr. 2 și nr. 5 și Uzinele de reparații mecanice din Ploești, sportul este prea puțin cunoscut; la Petrița, bazinul de înot a dispărut, nu însă fără să lase unele urme: moloz și blocuri de piatră. Dar nici la Iași, „povestea tristă” a strandului nu a luat încă sfîrșit...

Harnicii noștri corespondenți voluntari — ca și cei care au început să scrie ziarului cu prilejul acestui concurs — se străduiesc să cuprindă tot mai multe aspecte și probleme din viața sportivă a localității respective. Și strădania lor a avut, de cele mai multe ori, rezultate frumoase. Astfel, unii din corespondenți ne-au dovedit, cu acest prilej, că pot realiza materiale cuprinzătoare, adîncite și bine documentate. Alții, ținînd o strînsă legătură cu terenul, au informat la timp ziarul cu privire la o serie de importante evenimente sportive locale. Toate aceste materiale au contribuit într-o mai largă măsură la completarea documentării diferitelor sectoare din redacția noastră.

Corespondențele primite pînă acum pentru concurs, precum și discuțiile purtate pe marginea acestora, ne dovedesc că inițiativa ziarului nostru a fost primită cu multă bucurie în rîndurile corespondenților și cititorilor.

Colectivul nostru redacțional ține să asigure și cu acest prilej, pe toți participanții la concurs, că va continua să acorde prețuirea cuvenită fiecărei scrisori, urîndu-le totodată noi și frumoase succese pe acest tărîm.

Pînă nu de mult, cel mai mare port al țării, Constanța, se putea mîndri cu o susținută activitate sportivă feminină, precum și cu o serie de frumoase rezultate. Așa de pildă, echipa de volei Locomotiva C.F.R. a ajuns pînă în faza finală a turneului de calificare pentru categoria A; echipa de baschet Energia (Constructorul) a concurat onorabil la faza interregională, iar echipa de handbal a colectivului Fl. roșie a luat parte la întrecerile din categoria A.

Vizitatorul de astăzi al străvechii urbe a lui Ovidiu — nefiind la curent cu știrile privind sportul constănțean — ar dori desigur să le vadă pe sportive la lucru. Nu mică însă îi va fi mirarea constatănd că poate asista doar la cîteva meciuri de volei, cam tot atîtea de handbal, iar dacă mai întîlnește și alte manifestații sportive la care să ia parte și fetele se poate numi cu adevărat un om norocos.

Am fi nedrepti dacă am omite o serie de realizări în cadrul competițiilor de masă (cros, spartachiada etc.). Dar, judecînd după activitatea competițională prevăzută în calendarul sportiv intern sportul feminin este deficitar. Și doar în întreprinderile constănțene sînt sute și mii de tinere. Multe din ele doresc să facă sport și așteaptă să fie îndrumate și să li se creeze condițiile necesare. Pînă una alta rămîn doar cu așteptarea. Și aceasta pentru că în majoritatea colectivelor sportive, problema angrenării elementului feminin în sport a fost pînă acum serios neglijată. Sînt, firește, și unele excepții (Colectivul Progresul). Restul colectivelor — în special cele mari — stau cu brațele încrucișate. La Lo-

Mai multă atenție sportului feminin din Constanța

comotiva C.F.R. sau Locomotiva D.R.N.C. de pildă, unde sînt cîte aproximativ 500 salariale, fac sport doar 25—30. La Fl. roșie, din cele 3.000 de femei — majoritatea tinere — nu activează decît vreo 60. Ce să mai spuncm de alte colective ca Energia S.N.C. unde nici o femeie nu face sport sau la Voim'a unde magazia stă tixită cu

sile de femei cum este cazul celor de la fabrica „Intre-cerea Socialistă” și Șantierul Naval Constanța nu au știut, pur și simplu, că această problemă poate intra în cadrul preocupărilor lor. Mai este nevoie oare și de alte exemple? Desigur că nu. O întrebare doar: ce fac comisiile pe ramură de sport din comitetul regional C.F.S. Constanța — și chiar însuși acest comitet — pentru îmbunătățirea activității sportive în rîndurile femeilor?

În Constanța după cum știm există toate condițiile pentru ca elementul feminin să fie atras în practicarea diferitelor ramuri sportive. Nu lipsește bîneșteles nici dorința tinerelor constănțene de a face sport. Nu este nevoie decît doar de oameni hotărîți și dornici de a pune umărul la această treabă frumoasă.

Petre Enache

— Te schimbi și mergem în vizită la tanti Zizi! M-ai omorît cu finalele și răsfnalele voastre!

— Se cunoaște, mamă, că la voi la fabrica nu faceți nici un sport!

echipament și material sportiv neîntrebuințat din lipsă de... cadre.

A cui e vina? Căci treuie să existe o vină și un vinovat, dacă nu chiar mai mulți. În primul rînd, a consiliilor colectivelor respective. Dar, nici acestea nu pot rezolva singure problema atîta timp cît în cadrul întreprinderilor de care aparțin nu se manifestă nici un fel de preocupare față de sportul feminin. Comisiile de femei din comitetele sindicale și responsabili sportivi ai organizațiilor U.T.M., din întreprinderile amîntite mai sus se arată cu totul străini de această problemă. Căci ce altă dovadă mai grăitoare poate fi decît faptul că unele din comi-

Concursul nostru văzut de un optimist...

... să fi primit din prima zi a concursului sute de scrisori.

... toate scrisorile să fie atent dactilografiate sau scrise într-o caligrafie de nota 5.

... hîrtia pentru corespondență să fie cel puțin velină iar textul fără ștersături și în perfectă concordanță cu indicațiile noului dicționar al limbii romine.

... cronicile manifestațiilor sportive trimise pentru concurs să parvină redacției a doua zi după desfășurare și să se refere numai la concursuri de importanță republicană.

... materialele trimise pentru concurs să trateze numai subiecte sportive.

... alți plicurile cît și scrisorile să poarte mențiunea „pentru concurs”

... toate scrisorile să fie demne de premiul I.

... și în sfîrșit, la închiderea concursului totalul scrisorilor primite să fie exprimat printr-un număr alcătuit din minimum 5 cifre.

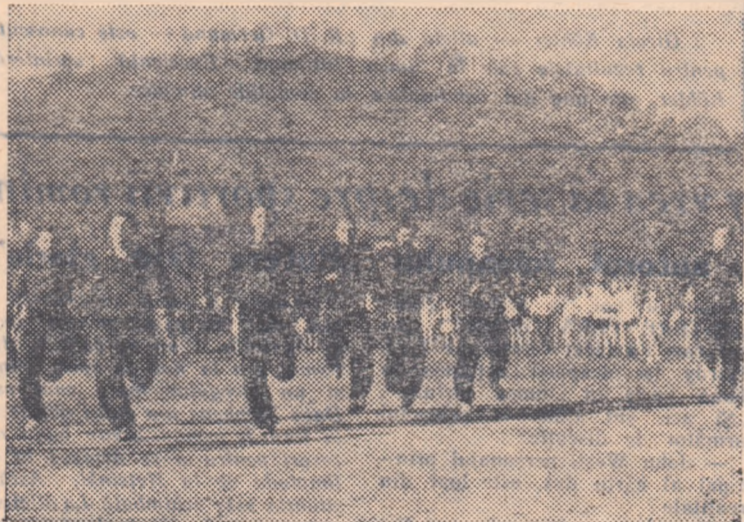
Se dezvoltă sportul în satele și comunele munților Apuseeni

Moșii, acești vrednici locuitori ai pîntreștilor munți Apuseeni, au devenit în ultimii ani prieteni nedeșpărtați ai sportului. Dacă altădată în munții Apuseeni nu se știa de existența unor oit de simple terenuri de sport sau a unor echipe și colective sportive, astăzi întîlnești activitate sportivă aproape în fiecare sat sau comună. În vara aceasta, de pildă, terenurile de sport din munții Apuseeni au cunoscut o viață și susținută activitate de masă. În zilele în care colectivele sportive programau întreceri de atletism, oină sau fotbal, erau prezenți la teren pe lîngă participanți și numeroși oameni în vîrstă care țineau să fie martorii acelor sărbători sportive. Cele mai frumoase întreceri au fost organizate cu prilejul etapei I din cadrul Spartachiadei de vară a tineretului. În comuna Răchitele, de pildă, pe virtul Vlădeasa, au fost organizate cu prilejul Spartachiadei primele concursuri de masă la atletism, oină și fotbal. La aceste întreceri, deasfel bine organizate, au participat peste 200 de tineri și tinere. De un frumos succes s-au bucurat întrecerile din cadrul Spartachiadei și în comunele Săcueni, Valea Drăganului, Ruginoasa și Mărgan la care au luat parte un număr de 500 concurenți.

Aici au fost organizate pentru prima oară și interesante întreceri de atletism (alengări, sărituri și aruncări) care au stîrnit un viu interes în rîndurile celor tineri și vîrstnici. De asemenea, tinerii din comuna Mărgan, au avut prilejul să joace, tot pentru prima oară, fotbal, pe terenul nou amenajat din comună. În alte comune, ca Tamașa, Răchitele și Ruginoasa s-au înființat echipe de oină. Acest sport a „prins” repede în mai toate satele și comunele munților Apuseeni, el fiind practicat astăzi de tot mai mulți tineri săteni.

Toate aceste succese se datoresc în primul rînd ajutorului permanent acordat de o serie de cadre tehnice, printre care se numără metodistul de educație fizică Ernest Balazs, instructorii sportivi Ioan Preș și Vasile Pivaru.

Dacă astăzi, în munții Apuseeni

Atletismul cîștigă din ce în ce mai mulți prieteni și în satele din munții Apuseeni

unele discipline sportive ca boxul, luptele sau popicele sînt foarte puțin cunoscute, putem fi însă siguri că într-un viitor apropiat, moșii

le vor îndrăgi și vor avea chiar un cuvînt greu de spus în întrecerile cu sportivii din alte regiuni.

V. Căcoveanu

In patru rînduri

Unul corespondent care nu prea ia o parte activă la concursul nostru.

Altul corespondent care nedocumentîndu-se suficient, nu ne transmite date concrete.

Redacția te cam cunoaște

Că tu ne scrii... din an în paște

Și-un singur om îți mulțumește:

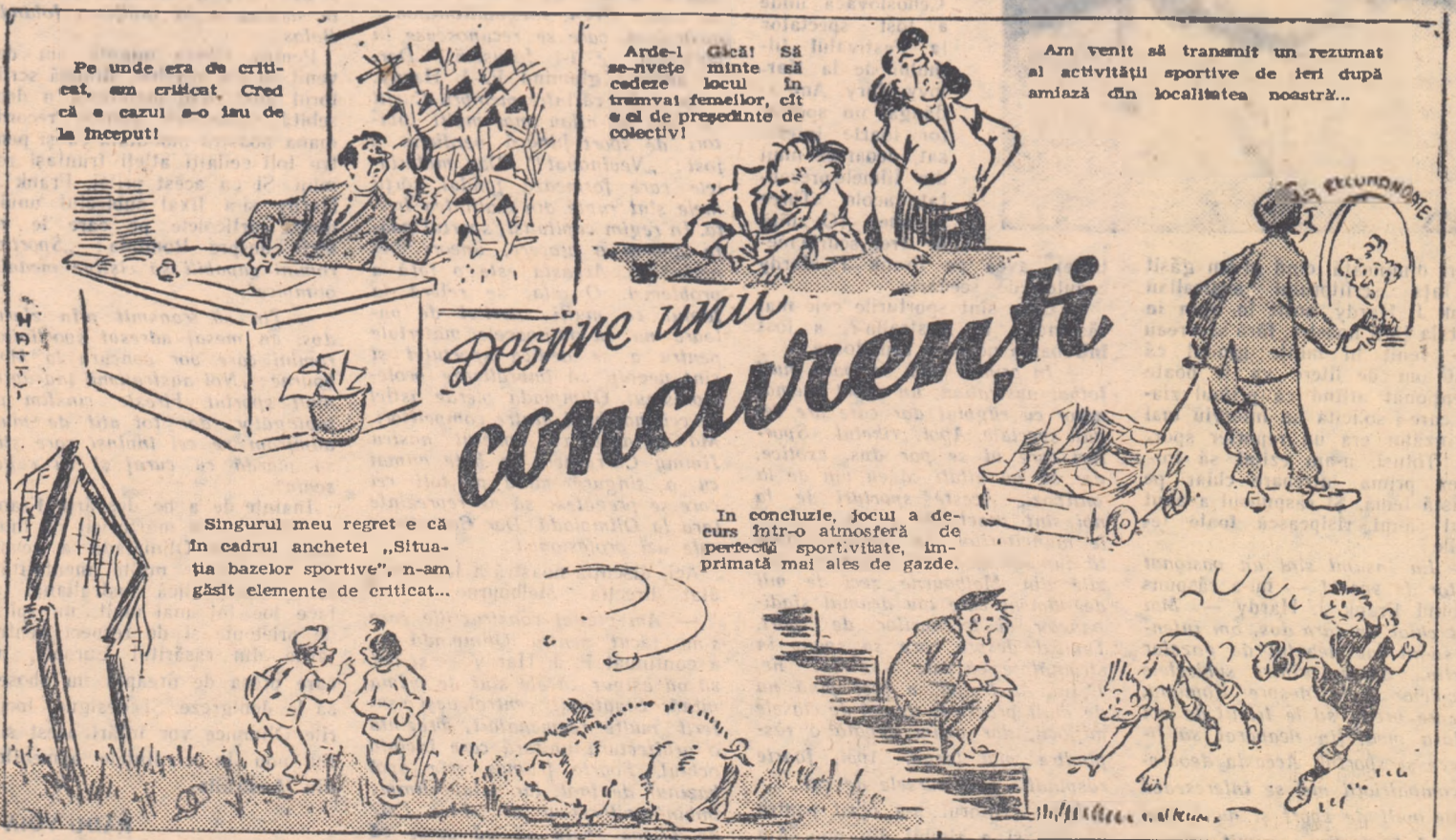
Poștașul, că se... odihnește!

Da, am primit corespondența. Dar cei care o citeșc, regretă Că din scrisoarea dumitale Doar semnătura e... concretă.

Și, în sfîrșit, unul corespondent certat cu obiectivitatea.

Corespondențele trimise Noi le-am verificat „din mers”; Tot ce ne scrii este exact. Numai că e exact... invers!

JACK BERARIU
V. D. POPA

Pe unde era de criticat, am criticat. Cred că e cazul s-o iau de la început!

Arde-l Gică! Să se-nvețe minte să cedeze locul în tramvai femeilor, cît e el de președinte de colectiv!

Am venit să transmit un rezumat al activității sportive de ieri după amiază din localitatea noastră...

Desire unu concurenți

Singurul meu regret e că în cadrul anchetei „Situația bazelor sportive”, n-am găsit elemente de criticat...

În concluzie, jocul a decurs într-o atmosferă de perfectă sportivitate, imprimată mai ales de gazde.

Popas în mijlocul unor probleme vechi

Nu vom expune în aceste rânduri nici un fel de problemă nouă. Deși orice articol de ziar își propune să ridice, să dezbată sau chiar să elucideze chestiuni de actualitate stringentă, născute din fapte și acțiuni cu totul recente, noi nu vom respecta această... tradiție și, în consecință, vom discuta despre... probleme vechi. Atât de vechi, încât ele sînt discutate de ani de zile în cercurile activiștilor sportivi și ale sportivilor, sînt puse de fiecare dată în fruntea listei cu angajamente, dar... nu sînt niciodată rezolvate.

„MODELE CARE NU POT SERVI DREPT... MODEL”

Încă de la începutul activității sportive în cadrul actualei forme organizatorice, s-a pus problema creării unor colective sportive-model (bineînțelese în întreprinderi care ofereau condițiile necesare), nu în scopul de a confecționa „exponate”, ci pentru a avea un criteriu de comparație, un factor activ în schimburile de experiență și... cîteva colective cu o activitate ireproșabilă. Ideea a fost considerată la vremea ei ca excelență și în consecință a fost îmbrățișată cu toată căldura. Fiecare asociație s-a grăbit să treacă în planul de măsuri și, dacă ar fi fost să te iei după aceste planuri, aproape că nu existau atîtea colective sportive cîte urmau să fie transformate în... modele.

De atunci au trecut ani de zile. Ca gazetari în căutarea noului, am alergat mult și bine după un colectiv-model, în fața căruia, pentru a întrebuița o expresie uzuală „să-ți scoți pălăria”. Ce-i drept, nu-i păcat. Într-o perioadă, colective sportive ca Flamura roșie U.T.A. Arad, Janos Herbak Cluj, Metalul Mao-Tzedun, Avîntul Simo Geza Tg. Mureș și altele au făcut să curgă multă cerneală din penele gazetărilor sportivi, satisfăcându-le realizările întîlnite în aceste colective. Cu regret însă, nimeni nu le-a putut denumi cu cugetul împăcat, colective-model. Nu de alta, dar însăși noțiunea de „model” implică nu numai o înclinare a balanței spre „realizări” ci o perfectă funcționare a întregului organism sportiv. Într-o altă perioadă, colective mari, puternice ca acelea din Hunedoara, Reșița, etc., fuseseră propuse să fie transformate în colective-model. Intenția a fost mai mult decît laudabilă dar ea... nu s-a realizat.

Anii au trecut, în ședințele de analiză se ridică periodic problema organizării unor colective-model (ultima oară am întîlnit-o în ședința de constituire a noii asociații Energia). Se pare însă că activiștii consilierilor

centrale ale asociațiilor și-au mai pierdut din entuziasm și... avem de-a face cu o problemă „în evidență” cu termen de realizare „sine die”...

Sînteți desigur de acord că e o problemă veche... Dar nimănui nu i-ar părea rău ca ea să fie reactualizată. Firește, practic, nu numai în ședințele de analiză!

O ALTA VECHIE CUNOȘTINȚĂ

Frunzărind „dosarul” problemelor vechi, ne-am lovit de o altă cunoștință, mereu reactualizată: secțiile de pregătire fizică generală. După cum vă amintim, aceste secții aveau rostul de a asigura pregătirea fizică generală a membrilor de colectiv neincadrați în secțiile pe ramură de sport. Greu a fost pînă ce s-a pus „pe tapet” această problemă, pentru că după aceea, să te fiil! Unii susțineau că această secție trebuie să se adreseze exclusiv virșinilor, care nu mai are rost să fie angrenați sau păstrați în secțiile pe ramură de sport: un fel de secție de „old-boys”. Alții spuneau că, dimpotrivă, secția de pregătire fizică generală trebuie să se adreseze celor mai tinere mlădițe, ea constituind un izvor de cadre pentru secțiile pe ra-

ture fizică generală, cu titlu de experiență? Încercarea ar merita să fie făcută și ea ar pune, poate, capăt unor controverse care durează de prea mult timp.

ȘI CEVA DESPRE BAZELE SPORTIVE

Statisticile arată că numărul bazelor sportive a crescut în mod apreciabil. Pe de altă parte, oriunde te duci, aproape în orice colectiv sportiv și în orice oraș, principala greutate invocată este... lipsa bazelor sportive. Iată o neconcordanță în care adevărul este... de ambele părți: baza materială a mișcării sportive s-a dezvoltat vertiginos, dar ea a rămas totuși în urma necesităților.

Tocmai acestei rămîneri în urmă vrem să-i consacram cîteva rânduri. Pe de-o parte, ea este reală: numărul iubitorilor de sport crește mai repede decît cel al bazei sportive. E și normal. Un om poate îndrăgi sportul într-o singură oră, în timp ce o bază sportivă are o perioadă de gestație mult mai îndelungată. Ci în cauză știu despre ce e vorba: planuri, proiecte, materiale, aprobări etc., etc.

Pe de altă parte însă, rămînerea în urmă e... falsă. Multe terenuri gata amenajate sînt lăsate în paragină de „gospodării” care le au în grijă. Cîți dintre sportivii de la întreprinderea „Macazul” din Ploiești n-ar putea practica sportul pe terenul care azi este într-un hal fără hal? Și astfel de exemple nu sînt deloc izolate. În alte cazuri, dai peste cîte un colectiv cu o activitate aproape inexistentă care-și justifică lipsurile prin absența unei baze sportive. Dar nu a unei baze oarecare, ci a unui stadion, cu tribune de beton, cu pistă de zgură și teren gazonat. De așa o amenajare ar avea nevoie, de pildă, colectivul Flamura roșie Găvana Pitulești, și altele care, în schimb, n-au încercat să-și amenajeze prin forțele proprii nici măcar elementarul teren de volei...

Ajung sau nu bazele sportive existente? Întrebarea rămîne deschisă și va rămîne astfel pînă cînd colectivele se vor decide să treacă la buna gospodărire a terenurilor pe care le au și la amenajarea prin forțe proprii a celor care le lipsesc.

★

V-am avertizat de la început: să nu căutați în aceste rânduri probleme noi! Ca toate că mișcarea noastră sportivă ridică zi de zi probleme de actualitate arzătoare, ne-am gândit că n-ar fi inutilă discutarea unor chestiuni care au căzut, din păcate, pe planul doi al preocupărilor dar a căror rezolvare ar facilita mult mersul nostru înainte.

V. ARNAUTU
M. GODEANU

Așa arată terenul de sport al întreprinderii „Macazul” din Ploiești! Mai sînt necesare comentariile? (Foto: E. KIMAKOVICZ)

mură de sport. Controversa, simplă în aparență, s-a complicat și răscornicat pe măsură ce trecea timpul. În fond, nimeni în colective nu știa cam ce fizionomie trebuie să aibă o asemenea secție, cine va activa în ea, de cine va fi ea condusă. Spontan, au luat naștere astfel de secții în diferite colective, care au anunțat cu surle și fanfare această ispravă. Dar vai! Cînd ajungeai la fața locului constatai că e vorba despre o concepție personală a conducerii colectivului asupra acestui gen de formă organizatorică și nicidecum despre o secție așa cum o visam cu toții. Și iată că noul regulament G.M.A. prevede totuși că pregătirea aspiranților se va face în secțiile de pregătire fizică generală. O astfel de clauză obligă!

N-ar fi, oare, cazul ca cei mai pregătiți dintre activiștii organelor sportive centrale să pornească pe teren și să organizeze o secție de pregă-

Mai multă atenție în organizarea turneelor echipelor de handbal în țara noastră

Nu este de loc exagerat dacă vom numi luna iulie — luna întîlnirilor internaționale în handbal. Aceasta pentru că, începînd din primele zile, cînd handbalistele noastre ne-au adus satisfacția cuceririi titlului de campioane mondiale și pînă acum, la sfîrșitul lunii, handbalul din țara noastră a avut în programul său numeroase partide internaționale, afit în țară, cît și peste hotare.

Dacă în ceea ce privește echipele feminin și într-o oarecare măsură situația generală a handbalului feminin noi am reușit să ne afirmăm cu autoritate și să ocupăm un loc fruntaș în ierarhia mondială, în schimb, vorbind despre echipele masculine trebuie să spunem că lucrurile nu stau la fel de bine. Mai bine zis, numeroasele întîlniri internaționale pe care echipele masculine de handbal le-au susținut în această perioadă — ne referim numai la cele desfășurate la noi în țară — nu au confirmat — prin rezultatele lor — valoarea, certă de altfel, a handbalului nos-

tru masculin. Este vorba aci mai mult de faptul că unele dintre echipele care au fost chemate să ne reprezinte nu s-au pregătit egal sub toate aspectele, multe neglijînd problema pregătirii morale și de voință. De aceea, o serie de rezultate cu care s-au încheiat aceste partide internaționale (cele de la Reșița și Sibiu) au fost direct influențate de slaba pregătire morală a jucătorilor, care nu au luptat cu aceeași însușire pentru victorie în tot timpul jocului.

Este foarte adevărat, pe de altă parte, că echipele străine care ne-au vizitat — selecționata orașului Budapesta (de fapt, echipa reprezentativă a R.P. Ungare) și echipa Dinamo Berlin, care conduce cu autoritate într-una din seriile campionatului R.D. Germane — au o valoare ridicată, ceea ce explică parțial slabele rezultate obținute de formațiile noastre. Dar în acest caz acordarea dreptului de a reprezenta handbalul nostru pe plan internațional trebuia cumpă-

nită mai bine, iar pregătirile echipelor ce urmau să joace era necesar să fie controlate și îndrumate mai atent. Din acest bilanț, care, repetăm, nu este concludent pentru valoarea handbalului nostru masculin, putem trage concluzia că echipele noastre masculine de handbal le sînt necesare mai multe jocuri internaționale, cu adversari mai apropiați ca valoare, jocuri în vederea cărora ele sînt datoare să se pregătească, în orice caz, cu mult mai multă seriozitate.

În special am lăsat la urmă problema modului în care echipa masculină de handbal a Casei Centrale a Armatei a reprezentat handbalul nostru în turneul pe care l-a întreprins în R.D. Germană. Rezultatele handbaliștilor de la C.C.A. vin să confirme că echipele noastre masculine ocupă totuși o poziție fruntașă pe plan internațional. De asemenea, faptul că în ambele meciuri jucate militarii bucureșteni au realizat victorii nu face decît să confirme că atunci cînd privești cu seriozitate o partidă inter-

Ultimul examen al cicliștilor noștri înaintea „Turului Europei”

Finala campionatului republican de fond, din acest an, se deosebește în mod evident de edițiile anterioare. Și iată de ce. Pe lângă titlul anual, pus în joc, întrecerea va constitui totodată un ultim și edificator examen în vederea selecționării formației naționale pentru „TURUL EUROPEI”. Ca atare, se zvonuiește o luptă sportivă de o factură ridicată, care ne va prilejui un criteriu de apreciere asupra valorii cicliștilor noștri fruntași, cu zece zile înaintea începerii marelui concurs internațional.

Campionatul republican de fond este organizat de către comisia centrală de ciclism și se va desfășura pe ruta Orașul Stalin—Sibiu, între posturile kilometrice 172 și 272 (dus și întors). Parcursul cuprinde numeroase coline și cîteva urcușuri serioase care vor constitui un teren periculos pentru atacuri decisive. În plus, media orară de cel puțin 35 km. (norma de cat. I) fără de care nu se va decerne titlul, este un alt element „tare” al probei.

La start se vor alinia primii 20 clasificați în faza regională București: I. Vasile, Șt. Poreceanu, G. Moiceanu, L. Zanon, A. Șelaru, N. Maxim, I. Mînușescu, C. Dănuș, C. Tudose, G. Șandru, C. Dumitrescu, R. Schuster, I. Constantinescu, G. Calcișcă, N. Vasilescu, M. Voinescu, P. Gane, V. Georgescu, Șt. Sebe și D. Tuța (în ordinea clasamentului din faza regională). Alături de aceștia, vor

Gabriel Moiceanu, campion de fond al R.P.R. pe anii 1954 și 1955.

evolua campionii și reprezentanții diferitelor regiuni. Pe aceeași șosea, dar pe 50 km., se va desfășura și campionatul feminin, la startul căruia anul acesta — fapt imbucurător — se vor prezenta 20 de concurențe. În locul obișnuitului pronostic, vom nota doar că, atît la proba masculină cît și la cea feminină, se anunță o dispută sportivă de un nivel ridicat.

Plecare se va da mîine la ora 8 (în proba de 200 km.), din Orașul Stalin, sosirea urmînd să aibă loc cître ora 13,30. La ora 8,05, vor pleca alergătoarele, care se vor înapola după 90—95 minute.

Scurt popas la școala de zbor fără motor din București.

Aurelia Roșianu a doborit recordul republican de distanță în linie dreaptă

Cînd am ajuns pe terenul școlii de zbor fără motor din Capitală, elevii, instructorii și... planoarele erau în repaus. Am profitat de această împrejurare pentru a sta de vorbă cu cei care își dedică timpul lor liber tainelor nease. mult de frumoase ale zborului cu planorul. De altfel, cu un ceas mai devreme sau mai tîrziu nici n-am fi putut lua cunoștință de activitatea care domnește aici din zori și pînă seara pentru că toată lumea se află... în aer.

Așa însă am cunoscut-o pe Aurelia Roșianu, funcționară la Institutul de Proiectări silvice, proaspătă recordmană republicană în proba de distanță în linie dreaptă cu țel fixat.

Remorcață cu avionul pînă la 400 m. înălțime, Aurelia Roșianu a declanșat planorul la verticala aerodromului și apoi, folosind cu-

renții de aer, a parcurs distanța de 126 km. pe traseul București—Fetești, doborînd astfel vechiul record republican feminin al probei care era de 110 km. și aparținea planoristei Valentina Ghinea.

În tentativele de record — ne-a spus Aurelia Roșianu — planoristii caută să folosească, bineînțeles, vîntul. Eu am fost net dezavantajată de un puternic vînt din față și de cîteva ori am intrat în criză de înălțime. Curenții schimbători m-au ridicat la 1.800 m. dar m-au coborît și la 600 m. de pămînt. Puterile mă părăseau și aproape de Cătlăroiu eram gata să renunț. Dar, cu un efort de voință, am învins...

Am însemnat apoi în carnetele noastre că Aurelia Roșianu — posesoarea inșignei de argint și a brevetului C de pilot planorist — se pregătește să doboare în curînd propriul record. Aceleași năzuințe le-am aflat însă sînd de vorbă și cu Antoaneta Ștefănescu, desenatoare tehnică la uzinele „23 August”, deținătoare a două recorduri republicane.

„Pînă la sfîrșitul anului vrem să-mi împlinesc un vechi vis, ne spune Antoaneta Ștefănescu. Voi încerca să stabilesc un record feminin cu planorul pe distanța București—Constanța”.

— De ce v-ați ales tocmai acest traseu în plin sezon... ba'near? — Nu este nici o legătură cu marea, sau dacă vrei, este una dar dezavantajoasă pentru noi planoristi. Traseul este deosebit de dificil din cauza puterniceii influențe a brizei marine care se resimte încă deasupra Dunării, îngreunînd mult zborul. Tocmai de aceea doresc să stabilesc un record pe această distanță, lucru nerealizat încă în sportul nostru planorist.

Firește, am stat de vorbă cu mulți tineri băieți și fete care se pregătesc aici în vederea marilor competiții de aviație sportivă, sub îndrumarea atentă a șefului de pilotaj Gh. Petrovici, un vechi și încercat planorist și a unui puternic colectiv de instructori și tehnicieni. De la el am aflat că sub îndrumarea Aeroclubului Central planoristi din țara noastră dau anul acesta un adevărat „salt al performanțelor”.

Pînă la recordul de ieri al Aureliei Roșianu, ei stabiliseră deja mai multe recorduri decît în ultimii patru ani...

Și am mai fi zăbovit multă vreme în mijlocul entuziaștilor zburători din București dacă ștăterul nu i-ar fi chemat de zor la punctele de decolare

I. V. POPA
B. MARICA

Aurelia Roșianu zîmbește fericită: doar nu în fiecare zi doborî un record republican...

BOXUL FRANCEZ A FOST BINE REPREZENTAT LA BUCUREȘTI ȘI TIMIȘOARA

Boxul francez nu are nevoie de o prezentare specială. În decursul deceniilor, încă de la începutul secolului al XIX-lea, cînd pugilatul modern a trecut holarele Angliei, făcînd în Franța primii pași spre mondială sa răspîndire de mai tîrziu, boxerii galici s-au impus de o strălucită manieră în arena pugilismului internațional. Campioni de mare prestigiu au creat o adevărată școală a boxului francez, asigurîndu-i o „platformă” durabilă. Georges Carpentier, Emile Pladner, Marcel Thil, Marcel Cerdan, Robert Villemain și Robert Cohen sînt nume care sînt deosebit de apreciați de iubitorii al „nobilei arte”. Dorind parcă să respecte cele mai bune tradiții ale boxului francez, comisia de box a regiunii Ile de France (care cuprinde și orașul Paris) a trimis în țara noastră o selecționată valoroasă, de zăisă — după ce nu spona și reputatul arbitru internațional Robert Vais — „să-și vîndă scump pețea”.

Între de ce, privind „bilanțul” înfîlnirilor susținute de boxerii noștri cu selecționata Parisului, la București și Timișoara, avem toate motivele să încercăm o reală satisfacție. De data aceasta, victoriile obținute de pugiliștii „cîntar” trag cu mult mai greu la „cîntar” deoarece ele au fost repetate în fața unor boxeri de certă valoare despre care — sîntem siguri — coloanele ziarelor vor vorbi în curînd pe larg. Nu trebuie să uităm că unii dintre pugiliștii francezi care ne-au vizitat (Bernard Quellier, Jean Serge Cadot, Germain Briant și François Pavilla) se pregătesc să treacă peste puțină vreme la profesionalism.

Marșizienii ne-au arătat, în general, excelente calități fizice și tehnice. Viteza lor în execuție, precizia în lovituri, arta eschivelor și modul inteligent în care își „dărîmă” eforturile, au fost ob-

stacole serioase pentru pugiliștii noștri, care au trebuit adeseori să se întrebunzeze la maximum pentru a „smulge” victoria. Fi- rește, pentru amatorii „sportului cu mînuși”, un real punct de atracție l-a constituit prezența în rândurile echipei pariziene a celor cinci boxeri de culoare (Moricogne Camarra, François Pavilla, Alexandre Julien, Julien Juvillier și Germain Briant). Nu este deci întâmplător faptul că, pe primul loc al unui „clasament” neoficial, alcătuit în urma înfîlnirilor internaționale de la București și Timișoara, îl vom situa pe negrul Moricogne Camarra. El s-a impus desigur și prin cele două victorii înregistrate în compania unora dintre cei mai buni „cocoși” ai noștri: Constantin Gheorghiu și Nicolae Mîndreanu. Dar, Camarra a impresionat, în primul rînd, printr-o serie de excelente calități. Astfel, el și-a dominat ad-

versarii printr-un box rapid, decis și eficient. Năpraznicele lui lovituri de stinga au fost bine „simțite” de Gheorghiu și Mîndreanu. În plus, Camarra, ca de altfel toți pugiliștii negri, a dovedit o rezistență pe drept cuvînt excepțională. Tocmai datorită acestui „atu” a ieșit întotdeauna cu „fața curată” din controalele lui Mîndreanu, cunoscute pentru duritatea lor. „Camarra are de-abia 18 ani, ne spunea antrenorul Jean Marcault. Cu calitățile pe care le posedă, n-aș trece drept un utopic, prevăzîndu-i un viitor strălucit”.

Fără îndoială, pe locul al doilea al „clasamentului”, ar trebui să-l situăm pe „mîjiociul-uoșor” François Pavilla. Deci, tot un negru. Pavilla a demonstrat un box de înaltă factură în partidele susținute cu experimenții noștri campioni Vasile Tiță și Ilie Dragnea. Jocul său de picioare, studiat cu grijă, apărarea sa bine pusă la punct, ca și precizia în lovituri, au făcut din Pavilla un „zid” greu de trecut pentru Tiță și Dragnea, care — subliniem — au fost în formă remarcabilă. Deși grațul lui este foarte bine dezvoltat, în fața lui Emil Cișmaș și Ștefan Văcaru, pugilistul parizian de categorie pagă Jean Serge Cadot a reușit să se impună prin tehnica sa avansată, ca și printr-o bine orientată conducere a luptei în ring. „Semi-luciu!” Jean Robert Gilbert a constituit un adversar incomod atât pentru Nicolae Linca, cit și pentru Mihai Stoian. El s-a distins în deosebi printr-o rezistență excepțională, primind cu stoicism adevărate lovituri de catapult, expediate de „puncherii” noștri, ieșind nevătmă din schimburi care ar fi „sfînat” pe mulți pugiliști de valoare. Germain Briant, masivul senegalez, nu a reușit să confirme așteptările. Dotat cu o carură excelentă, cu un fizic foarte bine proporțional, el este încă lent în mișcări și nu are destulă siguranță în acțiuni. Bernard Quellier, tehnic și combativ, a prestat un box de calitate. Alain Mercault (ceva mai bun în meciul cu Demeter), Claude Prophete, Alexandre Julien, Julien Juvillier și Claude Lhermite, foarte tineri și neexperimentați, n-au egalat valoarea colegilor lor de echipă.

MARIUS GODEANU
GEORGE MIHALACHE

„Semi-greul” Bernard Quellier, pe care-l vedem aici recepționînd un croșeu de dreapta, expediat de Gh. Negrea, a dovedit, în general, o bună valoare.
(Foto: MAX BANUȘ)

De la stînga la dreapta: Enyvari, Ordogh, Takacs și Boros, componentele stației maghiare la 4 x 100 m liber. (Foto: I. WELBER)

Azi și miine se dispută în nocturnă înfîlnirea internațională de natație dintre reprezentativele de tînet ale R. P. Romine și R. P. Ungare

Deși au sosit joi seara la ora 17, ieri dimineața tînetii reprezentanți ai natației maghiare s-au și depășat la Strandul Tînetului unde au făcut primul antrenament de acomodare cu piscina care va găzdui întrecerea internațională dintre selecțiunile de tînet din România și Ungaria. Nu putem spune însă că programul inițial alcătuit de antrenorii oaspeți a fost întocmai respectat. Aceasta deoarece antrenorii și inoătorii noștri au dorit să aștepte cu o clipă mai devreme lucruri interesante privind performanțele, aspecte din munca de instruire-antrenament, să lege prietenii cu reprezentanții unei țări în care natația se bucură de un frumos prestigiu. Vă imaginați însă că la această „încălzire” a programului o bună parte din „vîna” am avut-o noi, care am dorit să relatăm cîititorilor noștri cîteva amănunte interesante. Și pentru aceasta ne-am adresat în primul rînd antrenorului inoătorilor, Matis, care ne-a declarat:

„Concursul de la București este bine venit pentru speranțele natației maghiare, deoarece prin debutul internațional de simbătă și duminică ele vor lua primul contact cu atmosfera unei înfîlniri internaționale. Este clar că participarea de la înfîlnirea concursului internațional se va reflecta favorabil, în viitoare performanțe ale celor care acum sînt numai speranțe. Vreau să preciez însă, că aceste speranțe au realizat de pe acum o serie de rezultate foarte bune și citez ca nume în primul rînd pe ZSUZA ORDOGH și apoi pe cele trei KATO: BOROS, ENIVARY și TAKACS, iar de la băieți pe GYORFFY, IANOS MOLLER și PAPP VILMOS. Doresc să subliniez că înfîlnirea cu inoătorii romini mi se pare cu atît mai prețioasă, cu cît știu că în ultimii ani și dumneavoastră ați făcut progrese însemnate, în special la flutur și la bras masculin”.

Pe Zsuzsa Ordogh, elevă în anul trei a Gimnaziului „Szilagy Erzebet”, am remarcat-o imediat, deoarece era înconjura de un grup de sportive care nu mai pridideau cu întrebările. „Anul acesta am fost obligată să încep tîrziu antrenamentele, — ne-a declarat ea, — deoarece în primăvară am suferit un accident la genu-

chi. Cu două săptămîni înainte de campionatul național am realizat însă 1.072 și apoi, la intervale de cîte o săptămîna, 1.062 și 1.058. Sper ca la București să am o comportare frumoasă, să obțin un rezultat bun care aș vrea să nu fie mai slab de 1.06”.

Între cei aflați la bazin am revăzut o cunoștință: arbitru iugoslav dr. Kumar, care a condus înfîlnirea de la Brno dintre echipele de polo ale Romine (B) și Cehoslovaciei.

„Am auzit multe lucruri bune despre formațiile pe care le voi arbitra azi și miine. Jocul lor „curat” imi va ușura mult sarcina și sper că și pușorul va avea prilejul să urmărească jocuri spectaculoase, de bun nivel tehnic, așa cum este de așteptat de la două formații tinere care practică un joc modern”.

Și noi sperăm că meciurile de polo, ca și întreaga întrecere internațională dintre reprezentativele de tînet ale R.P. Romine și R.P. Ungare, care reunește elemente valoroase (Zsuzsa Ordogh, Laszlo Arady, Ianos Muller, Maria Both, Al. Popescu, G. Blajek, D. Kaminschi, Ingrid Rothe, Mihaela Popescu, etc.), va satisface așteptările și va demonstra că speranțele de azi vor asigura dezvoltarea mai departe a natației în țările noastre.

Programul...

...înfîlniri internaționale de inot, polo și sărituri, care se va desfășura azi și miine la Strandul Tînetului, este următorul:

AZI, ora 18: sărituri împuse și liber alese de la trambulină (3 m.), liber și băieți;

ORA 20: festivitatea de deschidere;

ORA 20,30: concursul de inot: 400 m. liber (f), 200 m. flutur (b), 100 m. liber (l), 100 m. spate (f), 200 m. bras (b), 4x100 m. mixt (f), 4x100 m. liber (b).

ORA 21,15: meciul de polo pe apă dintre selecțiunile de tînet ale R. P. Romine și R. P. Ungare. Arbitru: dr. Kumar (R.P.F. Jugoslavie).

MIINE, ora 18: platformă (10 m.) băieți și fete;

ORA 20,30: concursul de inot: 400 m. liber (b), 100 m. flutur (b), 100 m. liber (f), 100 m. spate (f), 200 m. bras (f), 4x100 m. liber (f), 4x100 m. mixt (b).

ORA 21,15: meciul de polo dintre selecțiunile de tînet ale R. P. Romine și R. P. Ungare. Arbitru: dr. Kumar (R.P.F. Jugoslavie).

Echipele de polo vor fi alcătuite din următoarele loturi:

ROMANIA: Marinescu, Deutseh, Zahan, Bădiță, Nagy, Blajek, Hossodan, Bardi, Szabo; UNGARIA: Banhidly H. Kuncs, Danosa, Domjan, Jasko, Felkay, Csilag, Kiss, Lepies, Vitaris.

Insemnări dintr-o mare competiție nautică MERITE, DEFICIENȚE ȘI... O SUGESTIE

Cu o oră înainte de startului oficial al caiacului și canoelor, luau „pecarea” vasul Fluvial I. L. Camaragale și cele două baze culturale plătitoare, care au constituit timp de trei săptămîni „căminul” celor 105 sportivi participanți, al organizațiilor, oficialilor și al... noștri. Pe aceste vase s-a dus o viață plină și veselă și o muncă necesară. În compania de pe vase s-a dormit în bune condiții, iar în sălile de mese s-a servit o mîncare gustoasă și consistentă. N-a lipsit nici măcar filmul cotidian, „servit” în frumoasa sală a unuia dintre vasele remarcate. Am insistat asupra acestor condiții, pentru că vă asigurăm că un sportiv care parcurge cîteva zeci de kilometri pe zi într-un caiac sau canoa este foarte mulțumit atunci cînd, imediat după terminarea cursei, poate avea un duș cald, o masă bună, un spectacol recreativ. Și, din acest punct de vedere, n-a lipsit nimic. Asociația organizatoare, Flamura roșie, care și-a asumat extrem de dificilă sarcină de a organiza o astfel de competiție, merită felicitări nu numai pentru condițiile de viață create sportivilor, dar și pentru desfășurarea tehnică ireproșabilă a întrecerii. Prof. V. Mazău de la Flamura roșie și delegatul secției C.F.S. a C.C.S., Irian Belizari — ca și toți cei care i-au ajutat și-au făcut pe deplin datoria.

Cîteva cuvinte aparte merită scrise de arbitri, condus de Radu Popul și format din Valentin Zăgănescu, Emil Jecu, Dan Busuioac, Octavian Magherusan și arbitru rădan Hozdovici. Aceștia nu și-au preocupat eforturile pentru a asigura buna desfășurare a întrecerii și au reușit acest lucru în cea mai mare măsură.

Într-un decal care are ca temă campionatul de mare fond pe Dunăre

a avut cele mai bune condiții de desfășurare. Păcat însă că tocmai acum participarea a fost redusă, absențele nemotivate ale reprezentativei C.C.A., Dinamo și Voenta restrîngînd caracterul larg de campionat republican al competiției la o întrecere între asociațiile sportive sindicale. Aceste absențe sînt o dovadă de subapreciere a competiției, la fel ca și absența din cursă a delegațiilor unor organe direct interesate în desfășurarea acestui campionat republican: inspecția de specialitate din C.C.F.S., colegiul de antrenori, etc. Prezența acestor organe ar fi dus fără îndoială la eliminarea unor lipsuri din regulamentul actual al competiției (aceeași distanță de anul trecut a fost parcursă în patru zile mai puțin, ceea ce a impus transformarea unor etape în semietape, în special spre sfîrșitul competiției, cînd, două zile la rînd, canoarii au avut de parcurs etape de peste 80 km.), ca și la formularea unor concluzii de ordin științific, tehnic și tactic mai complete. Iar în încheiere, un aspect mai puțin important în aparență, dar care a primordiu o strîngere de inimă multora dintre participanți: în anul acesta concurenții care n-au obtinut titluri n-au mai primit nici un fel de „alestat” că au participat la această dificilă întrecere sportivă, nici măcar modeste insignne sau diplome.

Arătăm în anul trecut în acest campionat reprezentanți — în același timp — o interesantă formă de trecere de la sportul de masă la sportul de performanță. Și în actuala ediție el și-a păstrat acest caracter: o serie de oameni noi în competiție, cum ar fi de pildă caiacistii Flamurii roșii, s-au ridicat la nivelul celor mai buni sportivi, al campionilor de anul trecut. În general, competiția a avut un rol pozitiv în stimularea interesului față de canotaj în orașele

dunărene și din Delta, contribuind la ridicarea dintr-o vreme de valoare. În această acțiune, asociațiile Recolta, Progresul Energetic dar mai ales Flamura roșie au merite deosebite. Păcat numai că acțiunea de răscolire a Deltei în căutarea de elemente are un caracter de „campanie”, numai în vederea cursei de mare fond și numai în preajma acestora. Deși s-au creat anumite condiții materiale în vederea practicării canotajului în centre ca: Călărăși, Tulcea, Sulina, Jurilofca, nivelul pregătirii în aceste centre și mai ales continuitatea activității canoariilor întorși din cursa de mare fond n-au fost asigurate. Așa se face că asociația Flamura roșie are mereu alți participanți, fapt care, decît relevă largile posibilități de recrutare a canoariilor din Delta, confirmă pe de altă parte lipsa de interes față de asigurarea continuității în activitate a celor odată angrenați în sport. Este timpul ca asociațiile sportive cu colective pe malul Dunării și în Delta să se gîndească serios la o acțiune organizată de descoperire și creșterea de noi elemente, pentru toate ramurile sporturilor nautice, și mai ales pentru canotajul academic.

În momentul de față, considerăm că experiența acumulată de-a lungul celor 5 ediții, ca și valoarea marelui crescînd a caiacistilor și canoariștilor noștri, indică extinderea caracterului acestei curse, transformarea ei într-o competiție internațională, care ar fi unică în felul ei, în Europa și chiar în lume. Sportivii din țările riverane ale Dunării, și din alte țări cu tradiție sportivă, iar calendarul nostru sportiv s-ar îmbogăți cu o nouă competiție, care ar putea deveni cînd un punct de atracție în canotajul european.

RADU URZICEANU
V. ARNAUTU

Mulți kilometri, echipajele din plutonul frunțas au mers urmîndu-și reciproc fiecare mișcare, anihilîndu-și orice tentativă de evadare. Iată un astfel de aspect din etapa Oltenița-Cernavodă.
(Foto: TH. SEGAL)

Al doilea campionat de pentatlon modern — o nouă serie de probleme

După cinci zile de întreceri deosebit de aprige, pentatloniștii și-au încheiat miercuri lupta pentru înfruntarea în campionatul republican, intrând într-o scurtă, dar bine meritată perioadă de odihnă. Profitând de răgazul oferit de întreruperea activității competiționale, vom arunca o privire retrospectivă asupra realizărilor din pentatlonul modern și vom discuta posibilitățile dezvoltării acestei utile discipline sportive.

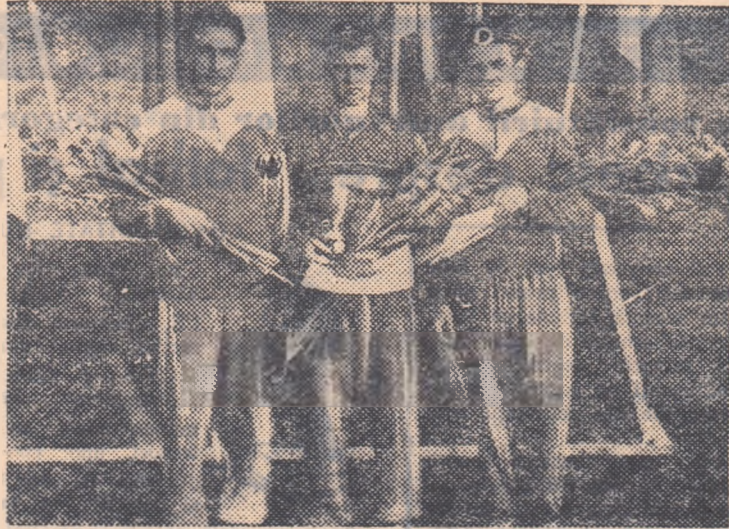
De altfel, ediția a II-a a campionatului republican de pentatlon modern ne-a oferit suficiente elemente pentru a susține această discuție. În primul rând, am constatat — încă odată — că avem tineri cu reale calități pentru pentatlon modern care, pregătiți cu atenție și răbdare, se pot ridica la nivelul valoric internațional. Nu este vorba numai despre noul campion republican, Dumitru Țința, care a înregistrat un deosebit salt valoric, sau despre următorii clasificați — Victor Teodorescu, Viorel Manciu, Alexandru Stoianescu, Cornel Vena — pe care-i cunoaștem ca performeri în pentatlonul modern, ci, mai cu seamă, despre cîțiva tineri, unul debutant (Dan Ionescu) și alți doi (R. Iorgulescu și G. Schuster) încă începători în practicarea pentatlonului. Indiferent de locul pe care s-au clasat acești tineri la sfîrșitul campionatului, ei au demonstrat reale calități și mai ales perspective. Bine înțeles că mai au multe lucruri și greșeli tehnice, atât în privința probelor care pretind viteză și rezistență, cât și în cele care necesită o îndeminare deosebită. Totuși, progresul înregistrat de ei într-o perioadă scurtă de pregătire, cât și comportarea din acest recent campionat, au demonstrat că ei au încă multe resurse. În această situație, sarcina care se pune este aceea a intensificării muncii de pregătire cu elementele noi, care odată atinse la nivelul actualilor fruntași, să spulbere ideea senatorismului de drept în echipa reprezentativă. Este neluândos faptul că în situația în care Dumitru Popescu ar fi știut că are contracandidați serioși la selecționarea în reprezentativa R.P.R. s-ar fi încadrat cu mai multă conștiințiozitate în programul de pregătire trasat selecționabililor și nu și-ar fi permis atitudinea de îngîmfare și de dispreț cu care a tratat echipa din care făcea parte și pe organizatorii recentului campionat.

Dacă valoarea debutanților în acest campionat a satisfăcut în bună parte, în schimb numărul lor a lăsat foarte mult de dorit. De altfel, datorită participării foarte reduse, întrecerile din acest concurs n-au avut amploarea obișnuită a campionatelor republicane, ci s-au asemănat mai mult cu o valoroasă și interesantă competiție de casă, sau

— în cel mai bun caz — locală. Spre salvarea caracterului campionatului și spre bucuria tuturor celor care doresc răspîndirea pentatlonului în cit mai multe centre, la acest campionat au participat, cu destul de mult succes, reprezentanții Voinei Sibiu, singurul colectiv sportiv care a dat atenția cuvenită acestei utile discipline pentru tineret. De asemenea, promițătoare a fost și preocuparea colectivelor Progresul F. B. București și Casa Centrală a Armatei pentru echipele și sportivii înscriși în această întrecere. De remarcat că Progresul F. B., cîștigînd pentru a doua oară consecutiv titlul de echipă campioană, a promis că în viitor va renunța la atitudinea de nepăsare cu care a tratat pînă acum secția sa de pentatlon modern și că se va ocupa temeinic alături de asigurarea unor condiții superioare de muncă pentru actualii fruntași, cit și de promovarea unor noi tineri. Și Casa Centrală a Armatei — care merită felicitări pentru felul remarcabil în care a asigurat din punct de vedere organizatoric-administrativ desfășurarea campionatului — a hotărît să se îngrijească mai mult de pentatloniștii săi. Sperăm că momentul propagandistic pentru pentatlon modern oferit la această întrecere și-a atins scopul, impulsionînd activitatea în secțiile actuale, demonstrînd orientarea greșită a asociației Dinamo care și-a desființat secția de pentatlon și deschizînd perspectivele creării unor noi secții.

Desfășurarea recentului campionat a demonstrat însă că actuala situație nesatisfăcătoare în privința numărului de pentatloniști nu este cauzată numai de indiferența cu care au tratat asociațiile și colectivele sportive problema pentatlonului modern, ci și de unele lipsuri de ordin obiectiv care puteau fi rezolvate numai cu sprijinul și preocuparea inspectiei de specialitate din C.C.F.S./C.M. În principal, este vorba de condițiile materiale pentru călărie, respectiv de lipsa cailor ce trebuie să fie puși la dispoziția pentatloniștilor și pregătii special pentru această probă. Încă odată subliniem faptul că este nepermis ca o întrecere cu caracter republican să se desfășoare cu un număr de cai exact pe numărul concurenților și, în plus, calitatea lor să fie diferită și de regulă foarte scăzută. Așteptăm ca organele interesate ale C.C.F.S./C.M. să ia urgent spre rezolvare această problemă, primind sprijinul cuvenit din partea departamentelor de specialitate. Odată elucidată problema cailor, a materialelor de scrimă și de tir se va putea insista pe lângă asociații și colective să trazeze așa cum se cuvine pentatlonul modern.

R. I.

Echipa asociației Progresul campioană republicană (V. Teodorescu, D. Țința și V. Manciu). Foto: E. KIMAKOVITS

Rezultate bune în concursul de călărie de la Constanța

CONSTANȚA 27 (prin telefon de la trimisul nostru). Spectatorii locali, veniți în număr foarte mare pe stadionul „23 August” S.N.M.C., au avut prilejul să asiste la o spectaculoasă întrecere de călărie. Cel de-al VI-lea concurs republican, dotat cu Cupa „Dinamo”, s-a bucurat de un succes deplin; concurenții numeroși și bine pregătii, întreceri pasionante, spectaculoase.

Întrecerile au început joi, cu proba de „obstacole” categoria I, deschisă cailor care n-au totalizat în concursurile precedente decît un număr redus de puncte. Așa zisii cai începători au mers însă foarte bine, dovadă că primii 22 de concurenți din clasamentul probei au încheiat parcursul fără penalizare. În această performanță nu au merit numai caii, ci și călăreții care — în multe cazuri — au condus aproape impecabil. Cel mai bun a fost Virgil Bărbuceanu (C.C.A.) pe calul Brebenel, clasat pe primul loc cu timpul de 51"6. El a fost urmat de Dumitru Hering (Victoria Orașul Stalin) pe calul Azor (51"8) și de Gh. Langa (C.C.A.) pe calul Bolero (51"9).

Inaugurarea probei de obstacole în zig-zag (această probă a fost introdusă pentru prima dată în țara noastră cu această ocazie) s-a bucurat de un deosebit succes. Cu tot parcursul extrem de dificil (obstacolele așezate la mică distanță și în „slalom” au impus o atenție permanentă și o cunoaștere perfectă a conducerii), Vasile Pinciu (Victoria Buc.) pe calul Văzduh a reușit să termine traseul într-un timp mai scurt decît un minut (56"4). Restul concurenților au depășit minutul, în ordine clasîndu-se Gh. Antohi (C.C.A.) pe calul Rubin (1'00"7)

și Oct. Colruț (Victoria II) pe calul Firicel (1'03"0). Confirmînd comportarea bună din prima zi, Virgil Bărbuceanu (C.C.A.) a cîștigat întrecerea pe obstacole de categoria ușoară cu excelentul timp de 56"8. Bărbuceanu a încălecat pe calul Robot. Cu un timp apropiat de cel al învingătorului a terminat parcursul Oscar Recer (Dinamo București) pe calul Pyrus (57"4), anunțînd parca comportarea foarte bună din proba următoare.

Între adevăr, în proba de durată — care a avut o desfășurare palpitantă — Vasile Pinciu pe calul Albița a realizat la începutul concursului 63 de puncte și se părea că acest rezultat nu va fi întrecut de nimeni. Plecînd printre ultimii în cursă, Oscar Recer (Dinamo București) a răsturnat aceste pronosticuri, cîștigînd cu un punct avans (64 puncte).

Întrecerile continuă astăzi și mâine.

OCTAVIAN GINGU
P. ENACHE
corespondent regional

SPORT LA ZI

■ ALPINISM. — Se aduce la cunoștința concurenților la campionatul republican de călărie pe stînci, că nu vor putea efectua antrenamente în regiunea de concurs. De altfel, pînă la 3 august, regiunea cuprinsă între Gura Dămuc și Lacul Roșu, a fost închisă pentru orice fel de antrenamente.

■ CICLISM. — Mîine, pe șoseaua București-Urziceni, se va desfășura concursul școlilor de tineret, la care vor participa cei mai valoroși reprezentanți ai celor 5 școli din: București, Brăila, Orașul Stalin, Giurgiu și Ploiești.

COMUNICAT

Sportivul CONSTANTIN ȘTEFAN din echipa de rugby a Casei Centrale a Armatei a dat dovadă de conduită morală nedemnă de un sportiv al R.P.R.

Pentru abaterile sale, conducerea Casei Centrale a Armatei l-a sancționat pe Ștefan Constantin cu avertisment public.

AZI

ATLETISM. Stadionul Tineretului, ora 16.30. Etapa a II-a a campionatului de atletism pe echipe al Capitalei.

HANDBAL. Teren Progresul I.T.B., ora 16.30. Meciuiri contînd pentru „Cupa de vară” (handbal redus).

NATAȚIE. Strandul Tineretului, ora 20 (deschiderea festivă): Infilnirea internațională de înot și polo pe apă dintre echipele de tineret ale R.P.R. și R.P.U. (Întrecerile de sărituri la ora 18).

POPICE. Arenele: 23 August, Locomotiva P.T.T., Recolta M.A., Locomotiva Giulești, ora 17, campionat orașenesc, cat. I-a.

MÎINE

ATLETISM. Stadionul Tineretului, ora 9. Etapa II.a a cam-

XENOFONTE BOBOC

A SĂRIT 1,975 m.

În concursul desfășurat joi la Ploiești, tînărul Xenofonte Boboc a reușit un rezultat excelent la proba de săritură în înălțime: 1,975 m. El a început concursul la 1,80 m. și a trecut din prima încercare această înălțime, dar și următoarele 1,85 m., 1,90 m., și 1,94 m. Ștacheta ridicată apoi la 1,98 m. a fost trecută din a doua încercare (la remăsurarea înălțimii a ieșit rezultatul exact de 1,975 m.). Acesta este al treilea rezultat din țara noastră.

Finalele campionatelor republicane de baschet pentru juniori și junioare

SATU MARE 27 (prin telefon de la trimisul nostru, Ef. Ionescu). Întrecerile din turneu final al campionatului republican pentru juniori au continuat joi și vineri, cînd au fost înregistrate următoarele rezultate:

TINARUL DINAMOVIST BUCUREȘTI — SELECȚIONATA RIMNICU VILCEA 144—51 (71—25). S-au remarcat Poper, Iordăchescu, Popa de la București, teni, Dumitracu de la Rimnicu Vilcea.

ENERGIA CONSTANTA—PROGRESUL CIMPULUNG PITEȘTI 74—59 (37—30). S-au remarcat Crăciun, Jianu, Cîndea de la învingători, Davidoiu și Dogorin de la învinși.

TINARUL DINAMOVIST SATU MARE—VOINȚA ORADEA 54—39 (18—18). S-au evidențiat Sandău, Panec și Cosma de la săt. mării, Căpitanu, Kiss și Al. Szatmari de la orădeni.

PROGRESUL CIMPULUNG PITEȘTI — VOINȚA ORADEA 36—33 (20—9). S-au remarcat Minciunescu, Davidoiu, Formangiu, Moisev de la Progresul, Laszlo și Căpitanu de la Voința.

După jocurile disputate pînă acum, clasamentul este următorul:

1. Tînărul Dinamovist Satu Mare	3 3 0 170:113 6
2. Prog. C-îlung Pitești	4 2 2 182:235 6
3. Tînărul Din. Buc.	3 2 1 238:145 5
4. Energia Constanța	3 2 1 194:147 5
5. Voința Oradea	4 1 3 156:192 5
6. Selecț. Rîm. Vilcea	3 0 3 165:293 3

Ultimule două etape se dispută azi și mâine.

FOCȘANI 27 (prin telefon). — Turneu final al campionatului republican feminin de baschet pentru junioare a fost inaugurat într-un cadru sărbătorec pe terenul Voința din localitate.

În prima partidă a finalelor, echipa Tînărul Dinamovist Timișoara a învins, la capătul unei lupte echilibrate, Știința Tîrgoviște cu scorul de 34—31 (18—11). Dintre învingătoare s-au remarcat Ecaterina Chercov și Elvira Marinciu. Cele mai bune jucătoare ale Științei au fost Maria Dinu și Maria Cocea.

G. Corlăceanu și H. Cohn
corespondenți

A APARUT
Revista ilustrată de sport
„STADION”
Nr. 14

cu interesante foto-reportaje de pe toate terenurile de sport

Un succes al tinerilor noștri luptători

Deși aveam încredere în tinerii noștri luptători înaintea meciurilor cu reprezentativa de tineret a R.D. Germane, apariția „în carne și oase” a sportivilor germani ne-a cam tăiat din curaj ne-a făcut să ne îndoim asupra rezultatelor bune pe care le scontăm. Într-adevăr tinerii luptători din R.D. Germană sînt atleți cu o alură impresionantă, bine formați, masivi, iar sportivii noștri par mult mai fragili pe lângă aceștia. Cum nu aveam la activ întreceri internaționale (ca și tinerii noștri) — cu excepția lui Lothar Fischer — nu exista deci termen de comparație prin care să ne putem orienta asupra posibilităților lor, am socotit acest prim aspect atîrînd destul de greu în balanța unui pronostic. Victoriile obținute de cele două rezerve ale R.D. Germane înaintea primei întîlniri oficiale ne-a pus și mai mult pe gînduri și am început să vedem lucrurile „în negru”. Dar desfășurarea ulterioară a întîlnirii de amînică a avut darul nu numai să „disipească norii”, dar să înfățișeze superioritatea certă a luptătorilor noștri în mai multe privințe. Cu atât mai valoroase apar deci rezultatele realizate de formațiile de tineret ale R.P.R.

Formarea echipei de tineret a R.P. Pomine nu a fost o treabă

ușoară, mai ales că a trebuit să se facă trierea dintr-un număr destul de mare de luptători care s-au evidențiat în diferite concursuri. Un ajutor în această privință l-au dat campionatul de juniori și campionatul republican de lupte pe echipe. În ale cărui întreceri au fost angrenți și aproape toți cei selecționați în lot. Alegerea titularilor s-a dovedit a fi în cea mai mare măsură justă, iar elementele selecționate capabile de progres.

Ce s-a putut desprinde din cele două meciuri desfășurate duminică și marți la Tg. Mureș? Mai înții despre sportivii oaspeți: în afară de aspectul fizic despre care am amintit, ei sînt bine pregătii fizic, sînt iuți și luptă cu o dirigență remarcabilă. Calități frumoase au arătat Fischer, Engel, Borchers. Tehnic însă mai au de învățat. Ei se orientează mai greu în luptă și nu știu să se apere la parter.

În ce privește luptătorii noștri, aceștia și-au manifestat superioritatea print-o mai bună pregătire tehnică și tactică, prin condiția fizică (cu excepția lui Grozavu și Toth, care au cedat pasul spre sfîrșitul întrecerilor), prin combativitate și viteză în acțiune. Aici vreau să accentuez asupra evidentului ajutor pe care campionatul republican pe echipe l-a dat în formarea acestor tineri. Dintre sportivii noștri au ieșit în evidență Gh. Dumitru — un element de mult verificat —, D. Grozavu, I. Țăranu,

V. Micula, Gh. Popovici, P. Popescu, C. Ofițerescu. Nu este mai puțin adevărat însă că s-au manifestat și o serie de lipsuri (în mare parte normale la acești tineri în plină dezvoltare) care trebuie eliminat. În primul rînd teama de adversar i-a făcut pe unii să acționeze chiar sub valoarea lor, să fugă de adversar (Ionescu), să facă acțiuni la marginea saltei; fapt care le-a atras și avertismente (Bunta), să nu acționeze rapid lăsînd inițiativa adversarului (M. Cristea în prima întîlnire), etc. În general au fost lipsuri tehnice atît în atac (treccrea la spate greșită, greșita execuție a centurii laterale etc.), cit și în apărare (rula de jos greșit ușurința cu care se lasă prinși de adversar etc.). Fără îndoială lipsurile pct fi și trebuie eliminate. Tinerii noștri luptători au dovedit aceasta chiar „pe parcurs”. La sedința de analiză care a urmat întîlnirilor au și fost citate nume de sportivi care urmînd sfaturile antrenorilor și-au eliminat lipsurile în feul de a lupta, lipsuri tehnice, etc.

Și un sfat tinerilor noștri: să nu se lase „furați” de succes, să se creadă de acum atotștutori. Ei trebuie să se pregătească cu și mai multă strîngință pentru a justifica încrederea ce li se acordă, pentru a fi gata — atunci cînd va fi cazul — să ia locul „bătrînilor” care nu vor mai corespunde în reprezentativa de seniori.

I. ȘEINESCU

In Capitală

pionatului de atletism pe echipe al Capitalei

CICLISM. Șoseaua București-Urziceni (km. 8), ora 8. Concursul școlilor de tineret.

FOTBAL. Stadionul Republicii, ora 17.45. Meci internațional: Dinamo Orașul Stalin - Lechia Gdansk (R. P. Polonă).

LUPTE. Sala Floreasca, ora 10. Concurs de lupte clasice (cat II-a).

NATAȚIE. Strandul Tineretului, ora 20.30. Infilnirea de înot și polo pe apă dintre echipele de tineret ale R.P.R. și R.P.U. (Întrecerile de sărituri la ora 18).

POPICE. Arenele: 23 August, Locomotiva P.T.T., Locomotiva Giulești, ora 9, campionat orașenesc, cat. I-a.

Lipsuri vechi și indeajuns de importante, dezvăluite de o mare întrecere atletică

Jocurile Balcanice de atletism desfășurate de curind la Belgrad ne-au adus satisfacția unui loc doi în clasamentul general pe națiuni, în urma redutabilei formații a R.P.F. Jugoslavia și înaintea echipei R.P. Bulgaria, Greciei și Turciei. Desigur, aceasta constituie un succes pentru atletismul și sportul nostru. În cronicile transmise ca și în primele materiale care au urmat disputării competiției de care ne ocupăm, am arătat cine anume s-a remarcat în lupta sportivă de pe stadion și am stabilit meritele după cum se cuvenea. Aceasta nu înseamnă că sub aspect critic Jocurile Balcanice de atletism nu ne-au dezvăluit o serie de stări de lucruri asupra cărora merită să ne oprim puțin și să le analizăm.

VICTORIA PUTEA FI CUCERITĂ?

Nu poate fi considerat sportiv acela care, mai înainte de a înfrunța un adversar, nu-și pune problema posibilității de a sfârși învingător întrecerea. Forurile de specialitate au stabilit ca obiectiv lupta pentru cucerirea locului întâi. Evident, că teoretic gazdele ne erau superioare, dar aceasta nu înseamnă că atleții români plecau de-acasă învinși. S-a văzut clar chiar din prima zi că reprezentanții R. P. Bulgaria au gândit altfel și ei au terminat probele programate vineri 20 iulie la o mică diferență față de echipa R. P. Romine, câștigând și câteva titluri de campioni balcanici.

În fața acestei situații „surpriză” atleții noștri și-au revenit după dușul rece din prima zi și în următoarele două zile de întreceri au făcut față cu cinstire importantei competiții la care participau. Mai mult decât atât, ei și-au dat seama că și „pe hirtie” Balcaniada se poate câștiga. Am remarcat cu prilejul acesta cât de utile pot fi anumite calcule și cât de dăunătoare pot fi aceleași socoteli, care creează o veritabilă psihică manifestată printr-o indiferență față de concurs, printr-un calm care în loc să ajute în desțurarea probelor, mai curind strică, fiindcă oamenii și-au fixat mai dinainte pretențiile și știu că nu li se poate reproșa un eventual loc slab pe care-l vor ocupa. Nici măcar ei nu și-l reproșează... Inspecția și colegiul de antrenori pot să facă orice calcule doresc, dar de aci și până la discutarea pe scară largă cu întregul lot e o cale lungă iar avantajele lor sînt greu de explicat.

Părerea noastră este aceea că în orice competiție sportivă cei angajați în luptă trebuie să încerce în limita sportivității obținerea victoriei. De aceea, se poate afirma că locul secund deținut de reprezentativa de atletism a țării noastre nu ne mulțumește decât în parte, deoarece sportivii nu s-au considerat aproape în nici un moment candidați la primul loc și fiindcă, așa cum s-au petrecut faptele, victoria putea fi cucerită deși ne aflăm în prezența unui adversar cu antecedente mai bune.

GRABA STRICA TREABA

Echipa de atletism a R. P. Romine a fost alcătuită în urma unui concurs de verificare, care a constituit criteriul de selecționare a celor mai în formă atleți. Sistemul este cât se poate de bun și nu vrem să se renunțe la el. Dorim însă să arătăm că direcția instruirii sportive a greșit de data aceasta, aplicând în ajutorul unei competiții prea importante principiul selecției la care nu apelase niciodată până acum. Două sau chiar trei concursuri de acest fel serveau mai bine de criteriu valabil de selecționare. Noi am prezentat săritorii de lungime foarte slabi (D. Petrescu, I. Nicolescu) ale căror rezultate se situează la nivelul recentelor întreceri ale juniorilor; ia săritura cu prăjina l-am prezentat pe Zoltan Szabo care n-a reușit să treacă nici 3,60 m; la disc cu Romeo Coveianu nu am realizat nici măcar un punct, iar la triplu salt, V. Zăvădescu nu a dat satisfacție, iar sprinterii Al. Stoienescu și L. Marks s-au comportat slab. Așa cum s-a procedat în preajma actualiei Balcaniade, se poate foarte ușor trage concluzia că într-adevăr, inspecția de specialitate din C.C.F.S. și comisia centrală au considerat că echipa noastră este doar o candidată pentru locul doi pe care-l poate obține indiferent de locul ce se va deplasa.

Selecționarea echipei trebuia făcută pe criterii mai serioase în urma unei mai atente și mai îndelungate analize.

ASOCIAȚIILE SPORTIVE ÎȘI AU PARTEA LOR DE VINĂ

Dacă unii dintre componenții echipei reprezentative de atletism au avut o slabă comportare, aceasta se datorează în mare măsură asociațiilor din care ei fac parte și care nu acordă atenția cuvenită pregătirii acestor atleți în decursul anului. Astfel, asociațiile se mulțumesc cu victoriile pe plan intern obținute de atleții lor și care le aduc puncte în campionatul pe echipe de pildă, dar nu văd mai departe de acest aspect minor față de însemnătatea unei întreceri internaționale. Astfel, nu este îngăduit ca Aurel Raica de la C.C.A. să nu realizeze performanțe pe măsura calităților sale. De ani de zile el s-a oprit la aceleași rezultate mediocre pe care le-a obținut în primii ani de sport. Ne-am interesat și am aflat că Aurel Raica nu beneficiază de serviciile unui antrenor de specialitate, deoarece C.C.A. are numai pe Victor Dumtrescu antrenor și consideră în mod greșit, după părerea noastră, că acesta este suficient pentru întreaga secție cu toate specialitățile ei diverse. De asemenea Zoltan Szabo s-a plafonat și nu numai din cauza slabului său bagaj de cunoștințe tehnice, ci și din pricina înfurnurii sale evidente. Ce să mai spunem de Mihai Raica de la care de ani de zile așteptăm un record peste 50 de metri?

Ani de zile, la asociația „Dinamo”, Mihai Raica a „trăit” din aceleași performanțe, pentru că în acest an, după trecerea a șapte sezoane complete el să mai cucerească câțiva centimetri la aruncarea discului.

ECHIPA NOASTRA NU ARE OMOGENITATE

Dacă favoriții diverselor probe nu au confirmat așteptările, foarte puțin dintre concurenții cu „șansa a doua” au reușit să-i înlocuiască în mod corespunzător. Astfel, la 5.000 m. comportarea lui Aioanei, care era cit pe aci să nu înfruncească suficient „voluri” pentru a lua startul, poate fi considerată o surpriză. În rest, cel de al doilea concurent român s-a situat departe de omul nr. 1 al echipei. Înțelegem dificultatea celor însărcinați cu selecționarea echipei, dar pentru a nu se mai ajunge în astfel de situații ar fi bine ca antrenorii, asociațiile și inspecția să-și facă munca așa cum trebuie în întregul sezon, să facă o muncă de perspectivă și nu una, de rezultate imediate, și să se pună la adăpostul surprizelor de acest fel. În privința omogenității, atât jugoslavii cât și bulgarii ne-au depășit, între concurenții lor diferențele de valoare nefiind atât de mari ca în echipa noastră.

FORMULELE DE CONCURS NU CORESPUND

Unii dintre reprezentanții noștri au motivat astfel slaba lor comportare: „Dacă intram în finală și mai avem trei încercări, altul ar fi fost rezultatul!” Sîntem de aceeași părere cu ei. Dar ce i-a împiedicat să se califice pentru finală? Lipsa unor concursuri în care formula de desfășurare să fie aceea a calificării, după trei încercări, așa cum se întâmplă la cele mai multe întreceri internaționale. Obșnuința să beneficieze de 6 încercări în probele de aruncări și sărituri, atleții noștri au putut invoca această scuză, pentru slabele lor performanțe. Inspecția de atletism va trebui să studieze posibilitatea ca la fiecare concurs mai important să fixeze baremurii de calificare, iar unde se poate, sistemul de disputare al probelor respective să includă prevederea calificării în finală în urma primelor trei încercări.

Acestea sînt numai câteva aspecte negative pe care ni le-a dezvăluit Balcaniada de la Belgrad și pe baza cărora vom trece în numerele următoare la analiza altor probleme ale atletismului nostru de a căror rezolvare depinde dezvoltarea acestui sport în țara noastră.

EM. V.

AM VĂZUT HARLEM GLOBETROTTERS, dar am rămas cu gustul amar al dezamăgirii

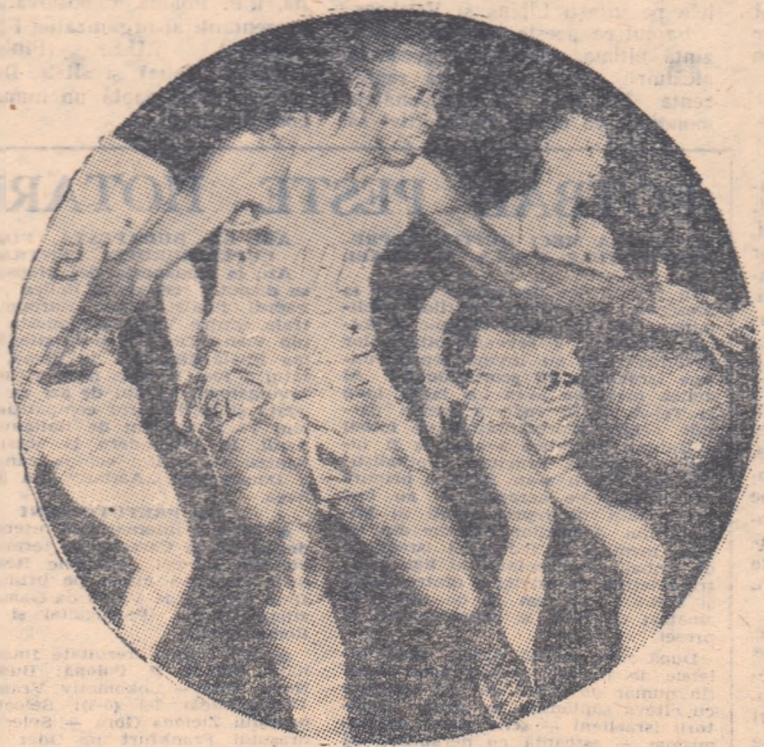
O trișă minge portocalie, în prim plan, ținută de o mână neagră, de dimensiuni... corespunzătoare, iar în planul al doilea, pe un fond uniform, siluetele a doi jucători în plină săritură spre plasa coșului de baschet. Acesta este afișul care anunță prezența la Belgrad a celei mai vestite echipe de baschet masculin din lume: HARLEM GLOBETROTTERS.

Am fost pur și simplu furnicat din creștet și pină în tălpi când am văzut acest afiș, nu pentru valoarea sa grafică incontestabilă, ci fiindcă știrea în sine mă uimise. Aveam așa dar prilejul să-i văd jucind pe celebrii baschetbaliști de culoare a căror faimă a făcut ocolul celor cinci continente.

La-mă instalat într-una din lojile interesantei construcții, încă neterminată, a stadionului de iarnă din Belgrad. În mijlocul arenei este înălțat un podium, la capetele cărui se ridică panourile de baschet. Totul este inundat de lumina puternică a reflectoarelor.

diumul amenajat pentru baschet apare un tânăr înalt și suplu, cu un mare acordeon în brațe. Crai-nicul anunță cu patos: „Tony Lavelli, mr. Acordeon” și muzicantul, cîndva un mare talent al baschetbalului american, dă dovada virtuozității sale artistice. Nu știu însă ce se petrece aci, fiindcă ceasul îmi indică ora la care credeam că voi aplauda pe „Harlem Globetrotters”, echipa de baschet a cărei prezență la Belgrad mă făcuse să viu la stadionul de iarnă.

Mă întrec din aceste gânduri niște strigăte gularale „acompaniate” de pocnituri de bici. Pe podium apare mai întâi o respectabilă doamnă blondă, miss Rosa, după cum aveam să aflu, pe care costumul extravagant nu reușește să o facă mai tinără și „mai sprintenă”. Soțul ei, autorul strigătelor voinicești de cowboy, avia să execute în ritm de jaz o serie complicată de manevre ale lasoului, ca apoi să rețeze cu un bici ca de Plugășor, țigara din gura doamnei Rosa.

Un aspect din „demonstrația” echipei Harlem Globetrotters

Ar fi multe de spus despre stadion și despre atmosfera care domnea în loji și tribune, dar obiectul atenției mele era cu totul altul: echipa de baschet Harlem Globetrotters. I-am zărit îndată pe câțiva dintre jucători: foarte înalți, îmbrăcați în treninguri albastre confecționate dintr-un material lucios, cu pantaloni cu vîpșucă alb-roșie și cu gulere marinarăștii presărate cu stele albe și încadrate de dungi alb-roșii. Mi s-au părut tipătoare aceste costume, dar... gusturile nu se discută. Oricum ele atrag imediat atenția și poartă această a și fost scopul celui care le-a conceput. Pe piept jucătorii au aplicat un ecuson reprezentînd o minge de baschet, de culoare portocalie, în jurul căreia scrie: „Harlem Globetrotters”.

Îmi imaginez că jucătorii pe care-i urmăresc sînt probabil rezerve, deoarece din întreaga lor atitudine emană o indiferență totală față de meciul care, conform programului, trebuia să înceapă îndată. Muzica transmisă de megafone încetează și pe po-

În acest moment, cu totul contrariat mi-am cumpărat programul pe care îl vindeau plasatorii și pe coperta cărui poate fi văzut un baschetbalist negru în plin dribling. Misterul nu mai era mister. Pînă să ajung să-i cunosc într-adevăr pe jucătorii echipei Harlem trebuia să mai suport câteva numere de acrobație, de jonglerie etc. susținute de meseriași cu o excelentă calificare ce-i dădă, ca Rolando, Ray Wilbert, Capiolani Miller („mis Haway”), Lilly Yokoi și Rudi Cardenas.

Și, într-una din pauzele lăsate de acești oameni care de obicei însoțesc caravanele circurilor, au apărut sportivii lui Harlem... Tot în ritm de jaz ei și-au făcut încălzirea, după ce fuseseră prezentați publicului unul câte unul. Mai întâi sparing partenerii, echipieri ai lui Texas Cowboy's, despre care crai-nicul amintea mereu că sînt studenți ai unei universități americane sau ai alteia, ceea ce mi-ar fi fost destul de greu să remarc singur, după ținuta „băieților” îmbrăcați în cos-

tume de cowboy și care scui-pau destul de degajat în fața publicului, pe podium, în timp ce li se făcea prezentarea.

Harlemul are un bufon în persoana lui Meadow Lemon, excepțional jucător de altfel, după cum aveam să mă conving. Dacă căruia îi revine și rolul de a face pe „copilul idiot” al trupei, ieșind de fiecare dată din rîndul echipei, deși un altul era strigat, pentru a rămîne pe loc atunci cînd, în sfîrșit, fusese chemat să se prezinte.

Încă de la încălzire jucătorii dau un acont substanțial asupra valorii tehnice care a făcut faima echipei lor. Apoi începe meciul.

Într-adevăr, am fi nedrepti dacă nu am recunoaștea măiestria desăvîrșită pe care baschetbaliștii din Harlem o au atât în conducerea balonului, cât și în traseul la coș, în ceea ce privește viteza executării paselor și mai ales a țentelor greu de prevăzut. Jocul perfect al negrilor, fantezia lor, precizia aruncărilor de la orice distanță, detența lor, coordonarea și priza uimitoare, varietatea mijloacelor tehnice și a celor tactice sînt calități de natură să încînte și pe cel mai pretențios spectator de baschet. Și totuși, întreaga exhibiție a Harlemului mi-a lăsat pînă la urmă acel gust amar al dezamăgirilor.

Păcat că aceste calități deosebite nu reușesc să impresioneze decît în prima, cel mult a doua repriză, din cele 4 de câte 10 minute pe care le susține Harlem Globetrotters. Aceasta se explică prin aceea că baschetbaliștii negri nu uezază de tot bagajul lor de cunoștințe, fiindcă adversarii lor nu-i solicită și fiindcă în acest spectacol, lupta sportivă nu există.

Nu pot să asociez minunatele calități despre care am vorbit cu tot ceea ce alcătuiește în fapt programul la care am asistat. Excepționalul jucător Meadow Lemon este umbrat de nereușitul bufon pe care îl inter-elează, parcă lipsit de convingere și fără plăcere. De altfel, atunci cînd el părăsește terenul, acest rol îngrat revine lui Leon Hillard, incontestabil cel mai fantastic dribler care poate fi văzut și care joacă extraordinar deși este șchiop. Ei ascund mingea sub tricou, făcîndu-l pe arbitru, un gen de clown cu totul nereușit care contrastează prin statură-i mică și bondoacă cu cei din mijlocul terenului, s-o caute inutil; ei aduc pe teren o minge dezumflată, una cu o greutate înăuntru, alta plină cine știe cu ce și care nu sare, forțînd risul care nu înflorește pe toate buzele. Accidentele simulate de jucători, nervozitatea arbitrului care pare că vrea să te transpună în atmosfera meciurilor obișnuite campionatului profesional american, pasivitatea sparing partenerilor care sînt total blazați și indiferenți (preocupăți doar să nu-și deranjeze adversarii și să fie cit mai șterși pentru a le oferi relief celorlalți), iată tot altele observații care nu pot scăpa nimănui și care fac ca spectacolul prezentat de trupa așa zisă „sportivă” a lui Abe Saperstein să indisponă în aceeași măsură în care calitățile oamenilor pe care el îi plătește încîntă. M-a impresionat Clarence Wilson, căpitanul Harlemului, sobru și excepțional jucător. El nu participă la nici un giumbușuc și pare preocupat doar de desfășurarea jocului, atîncî cînd acesta nu este întrerupt de Meadow, Hillard ori de către arbitru mereu același, al veșnicei partide dintre Harlem și Texas Cowboy's.

Am văzut Harlem Globetrotters, dar am rămas cu gustul amar al deziluziei... I-as' revedea oricînd cu plăcere pe jucătorii aceștia în fața unui veritabil adversar, pe care sînt sigur că l-ar depăși dar în prezența cărui ar arăta marile calități sportive ale jucătorilor săi, în care lupta sportivă, așa cum am îndrăgît-o fiecare dintre noi, nu ar fi coborîtă la un spectacol de circ în care paiața ride cu lacrimi pe obraz.

EM. VALERIU

100 de sportivi germani vor pleca la Melbourne

(urmare din pag. 1-a)

le europene de la Bled (Jugoslavia). Deoarece la box, delegația germană va prezenta o echipă completă, s-a hotărît organizarea unei întâlniri de selecție în septembrie, la care atît R. D. Germană și R.F. Germană va fi reprezentată de către doi boxeri, pentru fiecare categorie. Pentru gimnastică, s-a adoptat următoarea soluție: la bărbați va fi trimisă echipa din R.F. Germană iar la femei cea din R.D. Germană.

Pentru formarea unei echipe comune la fotbal, vor avea loc de asemenea meciuri de selecție. Din păcate, după ce F.F.A. a califi-

cot direct echipa Germaniei, prin retragerea Turciei, federația vest-germană a renunțat la antrenamentele comune proiectate, așa că echipa olimpică va avea prilej să joace împreună numai cu puține săptămîni înainte de turneul de la Melbourne.

Fără îndoială, împotriva tuturor greutăților, care s-au înmulțit în special după legile serviciului militar votate de parlamentul din Bonn, reprezentativa olimpică germană unită va putea să dovedească simții de apartenență comună a oamenilor germani. Sportivii germani din ambele state germane vor intra sub același steag pe stadionul olimpic de la Melbourne.

MOSCOVA, IN PREAJMA SPARTACHIADII

Voleibaliștii au început primii întreceri

În timp ce ștafetele Spartachiadei popoarelor traversând ape și munți, străbat meandrele Uniunii Sovietice, Moscova — capitala țării — trăiește din plin fierberea caracteristică dinaintea marilor întreceri. Echipele republicilor unionale participante la finalele Spartachiadei, sosesc la Moscova. Sportivii populează străzile orașului, terenurile de antrenament, parcurile și scuarurile Capitalei. În decolul uriașelor clădiri moderne și al străzilor bulevardelor moscovite, pot fi văzute costumele pitorești, multicolore, din regiunile cele mai îndepărtate ale Uniunii Sovietice.

Ultimele lucrări de finisare iau sursă la Lujniki, marele oraș al sportului. Arena centrală este de acum gata și strălucește în marea ne verdeată a parcului. Au fost coborâte schelele și din jurul celorlalte instalații sportive a se marele complex, stadionul de jocuri, sala acoperită, bazinul de înot. Moscova trăiește febril așteptarea datelor solemne de 5 august, când în fața tribunelor, pentru prima dată pline de public entuziast, se va desfășura dubla sărbătoare: inaugurarea marilor construcții sportive și deschiderea jocurilor Spartachiadei popoarelor din U.R.S.S.

ȘI TOTUȘI STARTUL A FOST DAT.

La 23 iulie, pe stadionul Dinamo din Moscova au început primele întreceri ale Spartachiadei. În luptă pentru medalii de aur ale campionilor au intrat voleibaliștii. Graba lor este explicabilă. Pentru jucătorii de volei Spartachiada constituie doar avangarda unei alte mari competiții, campionatele mondiale de la Paris care încep la 31 august. Pentru a se da posibilitate alcătuirii celei mai bune echipe, pe de o parte, iar pe de altă parte pentru a oferi suficient timp acestei echipe de a-și definitiva pregătirile, comitetul de organizare al Spartachiadei a permis ca întrecerile de volei să aibă loc în mod excepțional între 23 iulie și 3 august.

La competiții iau parte 36 echipe (18 masculine și tot atâtea feminine), reprezentând toate republicile unionale, orașele Moscova și Leningrad. Primele meciuri au arătat forma bună în care se află echipele moscovite, Leningradului, Ucrainei, Gruziei, care câștigă toate întilnirile se impun de

pe acum cu cele mai multe șanse pentru finalele în cadrul cărora vor fi desemnați jucătorii. Toți jucătorii de valoare ai U.R.S.S. (fără excepție) sînt reușiți acum pe stadionul Dinamo. Un contingent deosebit de puternic aliniază echipa moscovitei. Simpla enumerare a jucătorilor ne convinge de aceasta: Reva, Smoleaninov, Cesnokov, Soerbakov, Koselev, Alexandra Cludina, Antonina Moiseeva, Sofia Gorbunova și alții pe care i-am văzut în repetate rânduri evoluind în țara noastră.

Moscoviții vor primi o replică extrem de dîră din partea echipei Leningradului în care figurează consacrații Gaikovoi, Andreev, Astafiev, Tal, etc iar în echipa feminină Kira Gorbaceva, Lirika Ivanskaia, Ana Galahova. În echipa R.S.F.S.R. joacă impetuosul Nil Fasahov, secundat de V. Busaliev și D. Nosov, iar în echipa Ucrainei, alături de „băiatul de cauciuc” Mondzolevski, și-a făcut reîntrirea M. Pimenov, fost campion mondial, membru al echipei „de aur” a U.R.S.S. Reprezentativa R.S.S. Letone își axează speranțele pe uriașii Lihibș și Veiskops.

Faptul că aceste întreceri reprezintă ultima selecție în vederea alcătuirii echipei care va reprezenta U.R.S.S. la campionatele mondiale, va obliga pe sportivi să

lupte cu maximum de energie, făcînd dovada tuturor posibilităților de care dispun.

OASPEȚI DE PESTE HOTARE

Pe adresa C.C.F.S. din Moscova sosesc zilnic numeroase telegrame și scrisori din diferite țări ale lumii. Conducătorii federațiilor sportive, personalități din lumea sportului, răspund cu multă bucurie la invitația ce li s-a făcut de a urmări întrecerile Spartachiadei.

„*Voi veni cu multă plăcere la Moscova* — scrie președintele federației internaționale de lupte, Roger Coulon. *Urez succes deplin acestor mari întreceri.*” Iată răspunsul președintelui federației internaționale de tir Erik Karlsson: „*Voi fi fericit să întîlnesc din nou pe colegii și pe prietenii mei din Uniunea Sovietică. Fără îndoială vom găsi timp să schimbăm păreri și cu privire la sportul care ne interesează în mod special.*”

La Spartachiadă vor sosi delegații din R.P. Chineză, R.P. Bulgaria, R.P. Ungară, R.D. Germană, R.P. Polonă, Cehoslovacia, reprezentanții ai organizației F.S.G.T. (Franța), T.U.L. (Finlanda), U.I.S.P. (Italia) și altele. De asemenea, se așteaptă un număr record de turiști.

FOTBAL PESTE HOTARE

AL DOILEA MECI DINTRE REPREZENTATIVELE U.R.S.S. ȘI ISRAEL

În primul joc desfășurat recent la Moscova, în cadrul jocurilor preliminare ale turneului olimpic la fotbal, victoria a revenit fotbalistilor sovietici care au învins reprezentativa Israelului cu scorul de 5-0. Al doilea meci va avea loc la 31 iulie la Tel-Aviv. În vederea acestui partid, echipa reprezentativă de fotbal a Uniunii Sovietice a sosit la 21 iulie în capitala Israelului. Fotbalistilor sovietici li s-au făcut o primire călduroasă. Pe aeroport ei au fost întâmpinați de reprezentanții ai Ministerului Afacerilor Externe din Israel. Membri ai federației israeliene de fotbal, reprezentanții ai ligii pentru relațiile de prietenie dintre Israel și U.R.S.S. precum și de numeroși amatori de sport și reprezentanți ai presei.

După cum anunță ziarul, toate biletele de intrare pentru acest meci (în număr de 40.000) au fost epuizate cu câteva săptămîni în urmă. „Amatorii israelieni — scrie ziarul Al Maimgar — așteaptă cu nerăbdare să urmărească jocul unei dintre cele mai bune reprezentative de fotbal din lume.”

AZI LA BUDAPEȘTA, FINALA CUPEI EUROPEI CENTRALE

Azi la Budapeșta pe „Nepstadion” se dispută cel de al doilea joc din cadrul finalei Cupei Europei Centrale, dintre Vasas Budapeșta și Rapid Viena. După cum se știe, în prima finală disputată la Viena, rezultatul a fost nedecis (3-3), astfel încît învingătorul jocului de azi va fi totodată și câștigătorul competiției. Meciul va fi arbitrat de italianul Bernardi. În deschiderea la acest meci Kintzi va întîlni echipa campioană a Danemarcei „Aarhus” din Copenhaga.

DE PRETUTINDENȚI

Turneul internațional intercluburi desfășurat la Caracas s-a terminat cu victoria echipei spaniole Real Madrid, care s-a clasat pe primul loc, fiind urmată de Vasco da Gama (Brazilia), Oporto (Portugalia) și A. S. Roma (Italia).

Iată câteva rezultate internaționale: din R. P. Polonă: Budowlani Nova Huta — Lokomotiv Vranov (R. Cehoslovacă) 2-0 (3-0); Selecționata orașului Zielona Gora — Selecționata orașului Frankfurt pe Oder (R. D. Germană) 4-0 (1-0); Lublinianka — Djurgarden (Suedia) 1-0 (0-0) și Budowlani Opole — Turbine Erfurt (R. D. Germană) 2-0 (1-0).

Declarații după dubla întilnire pugilistică romino-franceză

„Boxerii romini, foarte combativi și rapizi, posedă și o tehnică destul de avansată”

Echipa de box a orașului Paris și-a încheiat turneul întreprins în țara noastră, plecînd spre patrie.

Înainte de plecare, un corespondent al „Agerpres” a stat de vorbă cu RAYMOND FONTAINE, președintele Comitetului de box al regiunii Ile de France și conducător al echipei franceze.

„Dintr-un bun început, a declarat Raymond Fontaine, trebuie să remarc că boxerii romini, foarte combativi și rapizi, posedă și o tehnică destul de avansată. Mi-au plăcut în mod special Mircea Dobrescu, Constantin Dumitrescu și Gheorghe Negrea, pe care îi pot clasifica printre cei mai buni din Europa la categoriile lor. Cele două gale de la București și Timișoara au fost organizate ireproșabil. Stadionul Republicii unde a avut loc întilnirea dintre echipele capitalelor Franței și României, este de-a dreptul încîntător. De altfel eu am vizitat la București mai multe stadioane ca „23 August”, „Dinamo” și altele. Toate sînt foarte bine utilitate și oferă condiții optime pentru desfășurarea

rea competițiilor sportive. Așa după cum îmi povesteau unii dintre concetanii mei care au vizitat în ultimii ani Bucureștiul, acesta poate fi numit pe drept cuvînt un oraș al frumoaselor stadioane.

În timpul scurtei noastre șederi în țara dvs. ne-am bucurat de o primire cordială și de o atenție deosebită. Conducătorii sportului românesc s-au preocupat pînă în cele mai mici amănunte pentru ca vizita echipei de box a Parisului în România să fie cît mai plăcută. Am vizitat Snagovul, Valea Prahovei cu minunatele sale stațiuni de vacanță și recreație, Sinaia și Busteni.”

Unul dintre arbitrii neutri ai

întilnirilor dintre boxerii romini și francezi, Thornton Larsen, președinte al clubului de box „Redbergslids” din Goeteborg, a ținut să remarc de asemenea competența cu care au fost organizate cele două reuniuni. Larsen a declarat că la București a cunoscut un public entuziast și că a fost impresionat de numărul mare de spectatori care vin la gale de box. Dintre boxerii romini, în vizibil progres față de anul 1954 cînd i-am văzut la Goeteborg, a declarat Larsen, mi-au plăcut Dumitru Gheorghiu, Gheorghe Fiat, Constantin Dumitrescu și Negrea, care pot avea șanse frumoase la Jocurile Olimpice de la Melbourne.

A și B. Între 18 și 20 va avea loc tot la Budapeșta un concurs de natație la care s-au înscris pînă acum reprezentativele Cehoslovaciei, Poloniei și R. D. Germane.

La 26 iulie a sosit la Moscova o delegație a Federației alpinistilor din Iugoslavia. Delegația este condusă de Rade Kasić, președintele Federației. Cei 11 alpinisti, jugoslavi, vor face mai multe antrenamente și ascensii pe culmile munților Caucaz și vor vizita orașele Leningrad, Kislovodsk, Soel și Suhumi.

În continuarea turneului pe care-l întreprind în R.P. Bulgaria,

Sportivii romini în întreceri peste hotare

Veliștii romini au cîștigat regata 8-a la campionata europeană de yachting

ZADAR 27 (prin telefon). — În frumoasa localitate din R. P. F. Iugoslavă, unde au loc campionatele europene de yachting clasa „Snipe”, steagul țării noastre a fluturat pe cel mai înalt catarg, ca un omagiu pentru cîștigarea celei de a 8-a regate.

Cu toată această frumoasă victorie, datorită faptului că în regata a 7-a echipajul R.P.R. a fost descalificat, situația noastră, în clasamentul general nu s-a ameliorat, în prezent aflîndu-ne pe locul 9—10 la egalitate de puncte cu echipajul R. P. Polone, și înaintea Angliei.

În cea de a 9-a regată echipajul Uniunii Sovietice a reușit o frumoasă performanță clasîndu-se pe locul 2, iar echipajul nostru a venit pe locul 6.

În clasamentul general conduce Italia cu 282 puncte, urmată de Elveția cu 233 puncte și de Belgia și R. F. Germană ambele cu cite 192 puncte

Întilnirea triunghiulară de atletism dintre echipele de juniori ale R. Cehoslovace, R. P. Polone și R. P. R.

PRAGA 27 (prin telefon de la trimisul ziarului Uj Sport). — Pe stadionul Armatei au început azi după-amiază (n. r. ieri) întrecerile din cadrul meciului triunghiular dintre echipele de juniori și junioare ale R. Cehoslovace, R. P. Polone și R.P.R. După prima zi de concurs clasamentele generale se prezintă astfel: Polonia-Cehoslovacia: bărbați: 48—35; femei: 21—28; Polonia-România: bărbați: 53—31; femei: 23—26; Cehoslovacia-România: bărbați: 49—34; femei: 30—21.

Iată cîteva din rezultatele tehnice înregistrate: *suliță (f)*: 1. Pasinska (Pol) 46,14; 2. Peska (Ceh) 43,95; 3. Diži (Rom) 41,23; ..6. Jordan (Rom) 36,36; *1.500 m*: 1. Jakubowski (Pol) 4:03,2; 2. Kiczyllo (Pol) 4:04,2; 3. Oliverius (Ceh) 4:06,0; 4. Barabaș (Rom) 4:07,0; 6. Romfeld (Rom) 4:17,4 (Barabaș avea posibilitatea să ocupe un loc mai bun dar a fost împiedicat la o busculadă); *întîlnire (f)*: 1. Voborilova (Ceh) 1,56 m; 2. Slezakova (Ceh) 1,53; 3. Mayer (Rom) 1,51; ..6. Chivăran (Rom) 1,40; *100 m (f)*: 1. Richter (Pol) 12,1; 2. Stolzova (Ceh) 12,3; 3. Wicorek (Pol) 12,4; 4. I. Luță (Rom) 12,4; 5. Pospisilova (Ceh) 12,5; 6. G. Luță (Rom) 12,6; *ciocan (6 kg)*: 1. Cerveka (Ceh) 56,92; 2. Szigmund (Rom) 54,65; 3. Kunst (Ceh) 54,59; 4. Koreski (Pol) 53,40; 5. Drăgulescu (Rom) 51,86; *lungime*: 1. Zagorski (Pol) 6,87; 2. Licker (Rom) 6,85; 3. Pielik (Ceh) 6,76; ..6. Duțu (Rom) 6,64 (cîștigătorul probei, în afara săriturii de 6,87 m a avut toate celelalte încercări sub 6,50 m); *greutate (f)*: 1. Roth (Rom) 13,76; 2. Scherer (Rom) 13,38; 3. Voborilova (Ceh) 13,19; 4. Kuminska (Pol) 12,09; *1.500 m obstacole*: 1. Kryut (Pol) 4:27,6; 2. Kroupa (Ceh) 4:28,4; 3. Przybysz (Pol) 4:31,6; 4. Pirvu (Rom) 4:33,4; 5. Estmer

(Ceh) 4:33,4; 6. Florea (Rom) 4:33,6; *400 m*: 1. Kałewski (Pol) 49,9; 2. Kowalski (Pol) 50,4; 3. Kuberek (Ceh) 51,0; 4. Ciobanu (Rom) 51,3; 5. Jablonowski (Rom) 52,8; *100 m*: 1. Brezek (Pol) 10,9; 2. Gaborik (Ceh) 11,0; 3. Kinos (Ceh) 11,0; 4. Kecskemeti (Rom) 11,2; 5. Mo'nar (Rom) 11,5; *110 m.g. (91,4 cm.)*: 1. Krol (Pol) 14,1; 2. Ursac (Rom) 14,4 nou record republican de juniori; 3. Houfek (Ceh) 14,6; 4. Mujic (Pol) 14,8; 5. Sabata (Ceh) 15,1; 6. Jurcă (Rom) 15,1; *4x100*: 1. Cehoslovacia 42,6; 2. Polonia 42,6; 3. Romania (Kecskemeti, Molnar, Dobina, Mănescu) 43,6; *4x100 m. f.*: 1. Cehoslovacia 48,3; 2. România (Bordan, G. Luță, I. Luță, Knobloch) 50,3. Echipa Poloniei a fost descalificată.

Concursul se va desfășura în continuare în după-amiază zilei de miine (n. r. astăzi).

ERWIN RONA

Concursul de tenis de la Sopot (R. P. Polonă)

Turneul internațional de tenis care a început la 23 iulie în orașul Sopot din R.P. Polonă, și la care iau parte jucători din numeroase țări ale Europei, a continuat cu întrecerile din cel de al doilea tur al probei de simplu bărbați. Jucătorul cehoslovac Benda, care în urmă cu două luni îl întrecuse pe cunoscutul jucător polonez Vi. Skonecki, a fost învins de polonezul Piotrowski cu 5—7, 6—4, 11—9. Întîlnindu-se cu jucătorul Stahlberg din R.D. Germană, Vi. Skonecki a învins ușor cu 6—0, 6—0. Reprezentantul nostru Alexandru Bardan a fost întrecut de jucătorul polonez Piatek cu 2—6, 1—6.

În eliminările pentru sferturile de finală, care s-au disputat la 25 iulie, reprezentantul nostru Gh. Vîziru a realizat o partidă foarte bună în fața jucătorului maghiar Sikorsky, cîștigînd cu 6—3, 6—4.

Alte rezultate tehnice: Panajotevic (R.P.F.I.) — Gulyas (R.P.U.) 7—5, 6—3; Adam (R.P.U.) — Siroky (R. Ceh) 8—6, 6—0; Radzio (R.P.P.) — Perrau Saussin (Franța) 6—1, 6—4; Vi. Skonecki (R.P.P.) — Carmadek (Franța) 6—1, 6—3; Krajcik (R. Ceh.) — Piatek (R.P.P.) 7—5, 6—4.

Miine încep la Moscova campionatele mondiale de parașutism sportiv

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

La Casa Cinematografiei din Moscova a avut loc la 26 iulie o întilnire a parașutiștilor sovietici și străini participanți la cea de a 3-a ediție a campionatelor mondiale de parașutism sportiv care urmează să înceapă la 29 iulie pe aeroportul Tușino din Moscova. La această întilnire, care a fost organizată de președintele Aeroclubului central al U.R.S.S. „V. P. Cikalov”, S. I. Staricevski, au luat parte membrii echipei de parașutism ale R. P. Bulgaria, R. P. Ungare, R.P.R., Israel, R. P. Polone, S.U.A., Franței, R. Cehoslovace, R. P. F. Iugoslavia, U.R.S.S., precum și observatori din R. P. Chineză, Anglia, Turcia, Suedia, R. P. D. Coreeană și R. P. Mongolă.

În încheiere participanții la întilnire au vizionat filmul „Sărbătoarea aviației sovietice”.

Unde va avea loc a XVI-a ediție a Jocurilor Balcanice?

În luna decembrie a acestui an, se va ține la Atena conferința Comitetului de organizare a Jocurilor Balcanice.

Cu acest prilej se va hotărî data și locul desfășurării următoarei ediții (a XVI-a) a Jocurilor Balcanice, ca și posibilitatea de lărgire a acestor competiții, prin organizarea de întreceri atletice feminine ca și prin adăugarea altor sporturi în program.

COMUNICAT

Comisia centrală de atletism anunță că finalele campionatelor republicane individuale de seniori și senioare se vor desfășura la București în zilele de 17-19 august și nu la Cluj, cum fusese stabilit.

Întrecerile se vor desfășura pe stadionul Republicii.

Redacția și Administrația, X X

București, str. Const. Mille Nr. 17 telefon 6.30.36—6.30.37 Nr 1—9 52 STAS 3452 Intr. Poligrafică Nr. 2 str. Brezoianu Nr. 23—25, Abonamentele se fac la oficiile poștale prin factorii poștali și distribuții voluntari din întreprinderi